

உ
ஸ்ரீராமஜயம்.

ஸ்ரீ ராமஜாதகம்.

தில்லைசிதம்பரம் - பஞ்சகுரோசமதநியில

(தச்சககாடு என்று வழங்குகின்ற)

தகஷகவநத்தி லிருக்கும்

கௌண்டி நயகோதரம,

ஆபஸ்தமப ஸுதரநு மாகிய

இராமஸ்வாமிசாஸ்த்ரியார்குமாரர்

சேஷசாஸ்த்ரியாரியற்றியது

இஃது

புராசை - அஷ்டடாவதாநம்

சபாபதிமுதலியாரவர்கள் முன்னிலையிற்

பார்வையிடப்பட்டது

மஹாராஜராஜஸ்ரீ - ஷஷாண்டௌஸ்துபாதி

உவ்வேரிடததேரி

செங்கலவராயநாயகரவர்கள்

உதவியால

ஆவரது

வேதாநதவிதயாவிஸாஸ

அசுககூடதிறபிடுபபிககபபட்டது

பிரமோதாநுபுட்டார்கிஸ்

கஅளௌஸ் செபடமபாஸ்

MADRAS.

Registered Copyright.

இதனவிலை - அணை - ௪

அ றி க் கை .

சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை, செங்கழுநீர்
பிள்ளையார்கோவில்தெரு - ௫0- ம் நெம்பர்வீட்டில்-
மஹாராஜராஜனீ மி-தா. இரிசப்பசெட்டியாரவர்க
ளிடத்திலும், சிதம்பரத்தில் - கம்பராமாயணம் கிரு
ஷ்ண சாஸ்திரியாரிடத்திலும், இப்புத்தகம் வேண்டி
யவர்கள்கிரயங்கொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிறப்புப் பாயிரம்.

புரசை- அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியார்-இயற்றிய
நேரிசையாசிரியப்பா.

மாதவமுதிருநன்மாண்பமையிருவா
இடையறப்பழிசசியேதுநிலையது
கண்ணுதறபெருமான் காரிகைகாணிய
அன்னவாமுன்னைஞான்றருள்பெறீ இயுயவான்
உருவருவாய்நின்றொளிநடனவின்றது
சந்தானகுரவாசமயாசிரியா
நந்தாவுலகநவையறவெழுதாப
பனுவறகொழித்தமிழ்ப்பஃரெடைபுனைந்தது
உலகமுழுவதுஉழுருவாமொருவற
கலகிலசோசானறவகமலராயது
தில்லைபதிக்கடசெறிந்தவைங்குரோசத்
தெலைநாபபணியலவடபாலது
தடமாமலர்ப்பொழிற்றலைநூறுதுணர்கொய
மடவாசுரி குழன்மஞஞமுறகாணூஉக
கருமுகிவிதுகொலெனறகங்குளிர்பபக
கட்புலனேககுபுகாவிபோன்மெடுப
பெட்டிறுமதுகரம்பிறங்குபுகறங்க
வரிமிடற்றினைவாலவளையினங்காணப்
பிரிவறவாவியின்பேழவாயிரட்ட
விளரியஞ்சுரும்பாமிழ்ந்துநாற்றிதழ்
முளரியம்பொற்பூந்தவிசுடையிறைகொளுளு
செஞ்சூட்டனக்குழாம்புணாமுலைத்தெரிவையர்
பஞ்சூட்டநடைபார்த்தவாம்பவந்த
தெனுந்தக்கவனத்தினிலவாழ்முதறகுலம்
தாங்குமிராமசாமிசாஸ்கிரிதவத்

தோங்குமெய்யனுலப்பிலாரியம்
 செந்தமிழ்ப்பன்னூற்றெளிதருபுலமை
 முந்துமருமறைமுறைகூரொழுக்கம்
 பாவலர்காமுறும்பண்புசாலேவதியச
 சேஷசாஸ்திரி சீராமகாதை
 இயையுங்கம்பரிராமர்யணத்தைக்
 கவலறத்தன்னுழிக்கறகுங்கனிட்டனங்
 கிழமைசாஸிளவல்கிருஷ்ணசாஸ்திரி
 அந்நாற்றிருவவதாரப்படலத்
 தென்னுலெளிதுணர்தற்கிசைவில்லதாய்
 மொழிமேடமாமதியெனுமுதற்குறிப்புள
 கவிதையைநன்குகரிசறவாராய்ந்
 தெற்குவிரிவகையியம்புதியென்ன
 வேண்டலுஞ்சோதிடவிதிநூலுணர்ச்சி
 காண்டகைக்கியன்றகற்பினிலதற்குறா
 ஐவகையாயுரைத்தாங்காங்குயர்தவ
 மெய்யுணர்வான்மீகப்பெயர்விற்பன
 ரிசைத்தவடநூலிராமாயணத்து
 ளெடுத்துக்காட்டுமேனையசோதிடத்
 தடுத்தமேற்கோளும் அளவுறவியல்வனா
 ம்ணிரீர்ப்புவியுளோர் மகிழந்தனர்தலைக்கொள
 அணிபெறவியற்றினன் அருந்தமிழ்ப்புலவர்
 வடநூற்பரிணிதர்மதிப்ப
 நெடுநீர்ப்புவியிசைநிலபெறுத்தினனே.

சாற்றுக விகள் .

—(ஜோதிஷம்)—

திருவல்லிக்கேணி - தடகமள்ள .

கிருஷ்ணராயஜோதிஷராலியற்றியது.

சீவெக்தார்ய ஸ்மருபுஷ்யஜேனம்.

நீ|| சீராமபஞ்சுநி சீகரம்புஜந்த லக்ஷுனாண்டலிமூஷ்ண லலிதபதி ||
 வாழ்கிமுனிவலுபவசசுமம்புந கம்ஷாஷ்டிராமிதகவிவருந்து ||
 ஸூசிவிசுநதாநி ஸுஷ்யக்தமுகமஹாபகதயம்ஸுதசம்ஸுபிவி ||
 மூடிரிவெக்தாமிதயுநிசுதாதுதா தேஷ்டிராஸ்திராயாநிதயம்ஸு ||
 மதிகசிதமஸும மதிரிதமஸுஜெமி || வசநகஸுமபுஜ வாநிசுந ||
 சதகமஸுநசுதயுதாமிதக || க்யுஷ்டராயஸுநகதி ஸுதரய ||

இளநகர். ஜோதிஷவில்தான் - ராவவாபாயுதா .

ஸ்ரீதித்தகுகுஸபவகுவுவிலிநாவாஸெநதகுகிஜுஷா
 ராமிஸாமிவெநசாஸி நிணிநாகளணிநடுமொதாஹுதம்
 செஷஸாஸி வரெஸாஸிதஸுததயஸுதாஸிநெஷாதி
 வெபெடாபுதாபிணெதெஅபுதா ஸுஷ்யஸாபுகுஷ்யுமம் ||
 உமெஷ்யுமபுஷ்யிஸுஷ்யிஸுஷ்யி துமெஷ்யுதாஸுஷ்யுமம்
 வமெஷ்யுதாபுதாஸுஷ்யுதா துதாவிதம ஸ்ரீராமி துஷ்யுமம்
 யம் || துதாபிணெதெவாதுதாஸுஷ்யுதாஸுஷ்யுதாஸுஷ்யுதா
 வெஷ்யுதாபுதாஸுஷ்யுதாஸுஷ்யுதாஸுஷ்யுதாஸுஷ்யுதா ||

கவுண்டான்ட் ஜெனரலாபீசில் சுப்பரென்டன்டாகிய -

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ - யாழ்ப்பாணம்,

சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

கழிநெடிலடி விருத்தம்.

தக்ககவனத்தோன்கலாநிதியிராமசாமிசாஸ்திரிதவமுருவாயப
புக்கசேஷையசாஸ்திரிபுலியூ பொருந்துமைவகுரோசமததியினுன்
செக்கர்மேனியினுன்றிருவடிமறவாத தேசிகனிராமசாதகத்திற்
கெக்கலைஞர்களும்கியப்பவைநதுரையீன டியற்றியதிறத்தையென்பு

நேரிசைவெண்பா.

[கலவாம.

கமபன் விதையாகக கட்டுரைததா னோர்கவிமற

றிம்பா மரமா வெழுவித்தான- ஐம்பொருவி

லாத வுரையா லடலசேஷ சாஸ்திரிபொய

வாதவுரை யெல்லாம வதைத்து.

சேஷனென்றும் பினனுமொன்று செப்பறபாற்றோவாதி

சேஷன் பெருமை தெரியாதோ - சேஷன்

றெரித்த வுரையின் றிறமளககக் கம்ப

னாரைத்தகவி கோலா வுறும.

புராசை- அஷ்டடாவதானம் - சபாபதி முதலியாரவர்களின்

இயற்றமிழமானுக்கருளொருவராகிய.

கந்தாடை - துரைஸாமிஜயங்கார் சொல்லிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மிககமுடிமேற்பூக்கொண்டான்வெள்கித்தலைநாண்முன்கொண்டான்
தொக்கவடநான்முனிவனும்போயத் தொலைஞான்றேபிலங்கொண்
புக்கபுலமைத்தமிழக்கவிஞன் பொருந்துகம்பனெனலானுன் டான்
தக்ககவனசேஷகவிதாசரதிஜாதகங்கண்டே.

சென்னைக்கோவிர்தநாயகர்

கலவிச்சாலையில் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

வே, வேங்கடராமாநுஜ ஐயர் இயற்றிய

கட்டளைக்கலிபா.

சந்தச்செந்தமிழவேந்தெழிற்கம்பனார் சாற்றிராமாயணத்தொருபாவினைத்
தநதிரநதெரிநினைமொசெய்யநற் சதிரரின்றெனபாந்தனங்கோமகன்
சிறநுகுழ்புவிதேவர்குலதநஞ்சேஷசாஸ்திரியாகியுரைத்தவிச் [லோ.
சுந்தரச்செழுஞ்சீருணாக்கொப்பெனச்சொல்லவோருரைகுழிநுண் டாங்கொ

ஹரிஃஷ்ய

இஃது

ஸ்ரீராமஜாதகமஹாயந்த்ரம்.

இஃது— ச - ஜுவது உரையில் வருமாறுகாணா.

கக்ரன. கஉ	சூரியன. ந. புதன. க		கேது. க
	பிரம காயத்திரி	பஞ்சா கூரம்	லக்ஷ்ம. சந்திரன. ர குரு. ரு
குஜன. க	துவாத சாக்ஷரம்	அஷ்டா கூரம்	
ராசு. ந		சனி. கஉ	

இந்த யந்தரத்தின மந்திரங்களை இழிவெசாலவியவிதபடி.
ஜபித்து ஆராதிப்பவர்களுக்கு சகலநோயுந்நாசம் புத்திரதிரவியாதிசம
பத்துக்களும் உண்டாமெனபது ஜந்தாமுராயில் விளங்கும்.

இஃது
ஸ்ரீராமஜாதகராசி.

இஃது
நவாமசம.

சுககி	சூரி புத	ச	கே	சுக சனி			இரா சூரி
			ல-குரு சந்தி				ல சந்தி
குஜ						நவாமசம கடகம்.	குரு
இரா	ச	சனி		கே புத			குஜ

ஸ்ரீ ராமாயவாஸ்ய ஹ நெநஃ.

ஸ்ரீ ராமாவதாரஜாதகம்.

ஆசார்யமூர்த்தியாகிய முதலணனாவவர்கள் நிவியஸ்ரீ சரணாவிந்தங்களில் கிருஷ்ணன்சாஷ்டாகநமஸ்காரம்.

வினா.— நான் ஸ்ரீமதகம்பராமாயணம் கேட்டுவருகையில் பாலகாண்டத்தில் திருவவதாரப்படலத்திலிருக்குங் கவிகளில்—

க வி.

மேடமாமதிதிரவமிமீன்கழை
நீடுறுமாலைகற்கடகநீதிசே
ரோடைமாகளிற்றனுதயராசிகோ
னாடினேகாதசா நாலவருசசகோ.

இந்தப்பாடடின்தாதபரியம் பெருஞ் சந்தேகமாயிருந்தது.

அதுபுலப்பட அருணாசலகவிராயாசெய்த நாடக கிரந்தத்தைப்பாராததேன. அதில “ஒத்தகிரகங்களுவரும்பதினெனநி லுசசத்திலைவருமேற” வென்று அவர் உரைத்திருக்கின்றனர்.

பாலகாண்டத்திற்கு உரைசெய்து அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகத்தையும் பாராததேன அதிலும் “நாலவாபதினென்றினிலும் மறற ஐவாஉசசத்திலும்” எனறுசொல்லி, “நீடுறுமாலை” என்றதற்கு “மாலைப்போழி லவதரித்தனர்” எனவும் உரைத்திருக்கின்றது.

உடமொழிவிதவானனைவினவின். அவர்கள் ஐவருச்ச டொனவும், ராஜாவோடுசந்திரனுநிற்பதாகவும், வாலமீகசுலோகத்திலிருப்பதாகவும், புதன மேஷத்திலெனவியாகுகியாதாசொல்லி யிருப்பதாகவும் சொல்லுகின்றனர். ஆயினுமெனக்கு இந்தப்பாலிலுள்ள ஐயம் முற்றநீராததில்லை.

நீவினெனக்குப்பாடஞ்சொல்லுங்கால- ஐயப்பட்டவைகளை - இரண்டு மூன்றுமாதங்களகடையோசித்துப் பயனசொல்லல்லையா ? அதுபோலவே இடபோதும் பயனசொல்லுதலவேண்டும்.

சேஷசாஸ்திரியார்.

விடை.— இனையோய, நீ கேட்பாயாக. நீ-எனபாறகேட்டுஞ்செய்யுளானது அனந்ததாத்பரியபுஷ்டியுள்ளது. அதனை நீ வினவியகாலமுதலாறுமாதகாலமா யாலோசித்தேன். அதிலெனக்குத்தோற்றிய உரை கூற, இலக்கிய இலக்கணத்துறை பேரயினோ, என்பேத மையைக் கருதாது, பகவதவ்யமாதலின் தயையசெய தங்கீகரிப்பொன நம்பிப் புகுந்தேன்.

இந்தப்பாவினை முற்றும் உணாவது அருமையாயினும் - ஸ்ரீராமமூர்த்தியினது திவ்யசரணாவந்தங்களைத் துணைக்கொண்டுள்ளேனாதலால் அவராளர லென சிற்றறிவிற்குத் தெரிந்தவளவு சொல்கின்றேன.

அப்பாடலுக்கு ஐவகை உரை இடலாம்:

க- வது.— ஸ்ரீராமமூர்த்தியினது ஜநநமாஸம், திதி, நக்ஷத்ரம், லக்ஷ்மம், நவக்ரஹங்களி னிலையமும்.

உ- வது.— லக்ஷ் நவாம்சங்களும், நவக்ரஹங்களின் நவாம்சமும், நவாம்சஞ்சொல்லும் ஹேதுவும்.

ங- வது.— அவதார கடிகை, விராடி, கலையும, நாழிகைசொல்லும்ஹேதுவும், வாரமுக, தேதியும்.

ச- வது.— யந்திரம் வருமாறும், அதில் பீஜாக்ஷரம் அடைக்கும் விவரமும், அந்த யந்திரம் மஹாயந்திரமாமாறும், இன்னவின்ன மூலமந்தரதேவர்களோருருவாய ஜனித்தனொன்பதும், தினசுத்தியினபெருமையும்.

ரு- வது.— இம் மஹாயந்திரத்தை யினனவின்னவிடத்தி னுட்டுகவென்பதும், அவவாறுநாட்டிப பூஜிப்பின- இன்ன வினன பயனுண்டாமெனபதும்.

ஸ்ரீராமாயவாஸுஹணைநமஃ.

முதலாவது உரை.

கடவுள் வணக்கம்.

உலகம்யாவையுநதாமுளவாக்கலு
நிலைபெறுத்தலு நீக்கலுநீங்கலா
வலநிலாவினோயாட்டுடையாரவா
தலைவரன்னவர்க்கேசரணங்களை.

உரையாசிரியர் இஷ்டதேவதாப்பிரார்த்தனை.

சூர்யநாராயணவணக்கம்.

பொன்னிறத்தினன்புவிபுரந்திடப புயனிறத்தொடுமபோந்தனன்
முன்னுரைத்தனன்கமபனோகவி முழுதமைநதருணமுறையிற்றை
சொன்னறைக்குலஞ்சூழுமெந்திரத்தொகைவிரித்தனனுரைசொல
வென்னிறைப்பரனிலகுசோதிய னினனடித்துணையேத்துவாம்.

—*—*—*—

ஸ்ரீராமஜாதக கம்பகவி.

மேடமாமதிதிநவமினிகளை
நீடுறுமாலேகறகடகநீதிசே
ரோடைமாகளிறனுதயராசிகோ
ணடிவேகாதசாநாலவருசசகோ.

இந்தப்பாடலின் பதவுரை பலவாறாயிருப்பினும்-

ஒருவாறு தொகுத்துச்சொல்கின்றேன்.

பதவுரை.

நீதி	ஒழுக்கமானது	மா	பெருமைபொருந்திய
சோ	சேர்ந்த	மதி	மாஸமானது
ஒடை	துதலணியையுடைய	மேடம்	மேஷமாயும்
மா	பெருமைபொருந்திய	திதி	திதியானது
களிறு	யானையை	நவமி	நவமியாயும்
அனான	ஒத்தவனாகிய (இராம	மீன	நகூதரமானது
	முாததியினது அவ	கழை	புநாபூசமாயும்
	தாரகாலையில்)	கறகடகம்	கடகமானது

உதயராசி	உதயமும், இராசிலக கினமாகிய சந்திரன்	நாடு இல	மிதுநமரனது விடாயும்
மால்	புதன்	சொதசா நாலவா	கக-இ உடையவா நானகுபோ"
ஜி	ராஜஸ்தாநமாகிய பத் தாமிடத்திலும்,	உச்சா நீமும்	உச்சஸ்தாநத்திலும் பலமாய நிற்கும்.
கோள	கேதுவிற்கு		

ஏகாரம் தேற்றம். இத்தேற்றத்தின்பயன இரண்டாமுறையிற்காண்க.

கருத்து.

சுவாமி அவதாரகாலம்- சித்திமாமாஸம், நவமித்திதி, புனாபூசுநகூத்
ரம், கடகலக்ஷணம்; மேஷத்தில்- சூர்யன், புதன்; மிதுநத்தில்- கேது; கடக
த்தில்- குரு, சந்திரன்; துலாத்தில்- சனி; தனுஷில்- ராகு; மகரத்தில்- செ
வ்வாய்; மீனத்தில்- சுக்ரன். லகந நவாம்சமும், நவக்ரஹங்களின் நவாம்
சமும், ஜனிதநாழிகை- விநாடி- கலையும், வாரமும்- தேதியும், யந்திரமும்,
பூஜாநியமமும் சொன்னா

வினா.— நீவிர்சொல்லிய பதவுகாக்கும், கருத்துகாக்கும், ஒரு ஸம்பந்த
த்தையுங்காணோமே! கருத்துகையிற்சொல்லியபடியிந்தப்பாடலில்
நவக்ரஹங்களெங்கேசொன்னா? நவாம்சம் சொற்றனனென்பதற்
கு ஹேது எங்கிருக்கிறது? பிறந்தநாழிகை விநாடியும் சொல்லி
யிருக்கிறாரோ? யந்திரமாவதென்னே? ஸதாபநாவது எங்குளது?
பூஜாநியமமுஞ் சொல்லியிருக்கிறாரோ? பலனையிப்பாடலில்சொல்
லியதாயுத்தேசிக்கக்கூட இடங்காணோமே! இவற்றிற்கெல்லாம்
ஆதாரமிப்பாடலில் தோற்றவேயில்லையே. ஆனால் வேறேயெங்கே
யாவது ஆதாரமெடுத்திச் சொல்லுகிறீர்? முன் அப்பமாயிருந்
த ஸந்தேஹம்பலத்தது. இச்சந்தேஹத்தை நீங்கள் தான நிவர்த்தி
செய்யவேண்டும்.

விடை.— நீ கேட்டதற்கெல்லா மிப்பாடலிலேயே பொருள் இருக்கின
றது. ஒரு எழுத்தாவது பக்கத்தில் இருந்தெடுப்பதில்லை கேள்.

இராகவனது ஜநநகாலஜாதகமானது - சித்திமாமாஸம், நவமித்திதி,
புனாபூசுநகூத்ரம், கடகலக்ஷணம்; இந்த நாளும் வெளிப்படையாய்த் தெரிவி
ன்றன. இனி நவக்ரஹங்களும்வருமானகேள். “மதிழேடம்” என்றதால் சூர்
யன்- மேஷத்தில் நின்றானெனும், அந்தமேஷமவருக்கு உச்சஸ்தானமான
தால் அவருச்சொன்பதும், யாவருக்குந் தெரிந்ததுதானே? சந்திரனுக்கு
இடஞ்சொல்லவேண்டியவா - நகூத்ரம் புனாபூசுமென்றதாலும், உதயராசி
கடகமென்றவிடத்தில் உதயமும், ராசியும், எனபதுதோன்ற “ராசிகடக
ம்” என்றதாலும், சந்திரன்-மிதுனத்திலோ, கடகத்திலோவென ஹமையந்
ர ராசி “கடகம்” என்றதாலும்- சந்திரன் கடகத்தினின்றானென்றாயிற்று.

புதனைச்சொல்லவேண்டியவர்- “மாமே” என்றா. மால்- புதனுவா-
ஜி- என்னும் ராஜ்யஸ்தாநமாகிய பத்தாமிடத்தில் நின்றானென்றாயிற்று.

வினா.— பதகாயிடம் ராஜ்யஸ்தாநமென்றீரே, அஃதெப்படி?

விடை.— திருஷ்டாநதம்.

(சாதகாலங்காரம்.)

மொழிநதிபலபுண்ணியம்புவியாளவோன்
முயன்றுட்டணங்கடாபித்தல
பொழிநதிங்கருமரிசகமெய்ஞ்ஞானம்
பூசனேமனைபிதாபபுவங்க
ஒழிநதிமினியதேவதாபதி
உயாசவுரியம்பிரதாபம்
இழிநதிமிரவுகருபமூணபுடவை
இவைபததாமிடபெயொன்னே.

இப்பாடலில் “ புவியாளவோன் ” என்றதால் - ராஜ்யஸ்தாநம்பத்தாமிடமெனபதநிக.

கேதுவைச் சொல்லவேண்டியவா “கோணுடில்” என்றதால்-“கோள்” எனனும் கேதுவற்றகு- “நாடி- இல்” எனவே நாடெனனுமிதாம் - வீடென்றாயிற்று.

வினா.— கேதுவற்றகு- “கோள்” எனனும்பெயர் - எவவிதமாயவந்தது?

விடை.— ஸங்கயைக் குறிப்பபெயர். அஃது எவவாறெனில்— ஏகமெனரூலொன்றெனவும், வினை எனரு விரண்டெனவும், குணமென்றால் மூன்றெனவும், வேதமென்றால் - நான்கெனதும், புலனென்றால் - ஐகெனதும், ரஸமென்றால் - ஆறென்றும், கடலென்றால்- ஏறென்றும், திககெனரூல- எட்டென்றும், “கோள்” என்றால்- ஒன்பதென்றும், அவதாரமென்றால்- பததென்றும், ஸங்கயைப்பெயர்வழங்குவது. இந்ந ஸங்கயையால்- “கோள்” எனனும்பதத்திற்கு-க- என்றும், க்ரஹங்கெனதும், அநாதநமாதலின்- இவவிரண்டுதாத்பர்யததாநதம் - ஒன்பதாங்கோள் கேதுவானதால் “கோள்” கேதுவென்றாயிற்று.

வினா.— மிதநத்திற்கு “நாடி” என்னும்பெயர் எவவாறுவந்தது?

விடை.— திருஷ்டாநதம்.

(சினேநதிரமாலே.)

ஆடுவிறகாடரீவையாமூரரிக்குமலை
நீடுதுலைநீன்மகர நீராறு- தோடலவன்
வாய்க்காலெருது வயலாகுநதேடகிணறு
நீர்ச்சால்கெடுதிநிலைநீர்.

இப்பாடலால் - மேஷமும், தனுஸும், ஆடுங், குதிரையுமாதலின், அது மேயுமிடத்தைப்பற்றி- காடெனதும்; சிங்கம்- மலை என்றும்; தலாம், மீனம், மகரம், இம்மூன்றும் - நீர்வாழ்வனவாகலின்- நீரிலும், ஆற்றிலுமென்றும்; கடலும்- நண்டு ஆதலின்- வாய்க்காலென்றும்; தேள்- வயலிலென்றும்; கும்பம்- கிணற்றிலென்றுஞ்சொன்னா. இவற்றில கன்னி மானிடமா

யினும்-தோணியின்பேரிலிருப்பவளாதலின்- சிலவேளை நாட்டினும், சிலவேளை நீரினுமுதமென்றயிறும. அதனால் மிதுநமே சோசகையாதலாலும், ஆண்பெண் இணையிரியாமனிற்றலினாலும், நாடெனனும்பெயருக்குரியதாயிற்று. ஆதலின் கேதுவிறகு மிதுநம் வீடென் ருயிறும. கேதுவிறகுமிதுநம் வீடெனதுசொன்னபோதே- ராஹு தனுசிலிருப்பாரொன்பது யாவருக்குநதெரிந்ததானே? அதனற்றான ராஹுவிறகு இப்பாடலில் இடஞ்சொல்லவில்லை.

இவ்வாறு சூரிய, சந்திர, புத, கேது, ராஹுகளைச்சொன்னார். மஹநாலவரும் வருமாறுகேள்- “ஏகாதசாநாலவருச்சரோ” எனவே நான்கு ஏகாதசா நாலவருச்சரொன்றாயிற்று. நான்கு ஏகாதசம் யாதெனில் - லகனம் கடகம், அதற்குமுதல் ஏகாதசம் ரிஷபம்; அநதரிஷபத்திற்கு ஏகாதசம் மீனமாதலால்து இரண்டா மேகாதசம்; அம்மீனத்திற்கு ஏகாதசம் மகரமாதலால்து மூன்றாமேகாதசம்; அம்மகரத்திற்கு ஏகாதசம் விருச்சிகமாதலால்து நான்காமேகாதசமெனவும்; இந்நான்கு ஏகாதசாயாரொனில்- முதல் ஏகாதசமாகிய ரிஷபத்திற்கு ஞாயசுகரண மீனத்திலுச்சொனவும், இரண்டா மேகாதசமாகிய மீனத்துக்குடைய குருவுக்கு கடகம்உச்சஸ்தாநமாதலால அதிநின்றாரொன்றும்; மூன்றாமேகாதசமாகிய மகரத்திற்குடைய சனிக்கு துலாம் உச்சஸ்தாநமாதலால்- துலாத்திநின்றாரொன்றும்; நான்காமேகாதசமாகிய விருச்சிகத்துக்கு ஞாயசுவையக்கு மகரம் உச்சஸ்தாநமாதலால் அம்மகரத்திநின்றாரொன்றும்சொல்வதற்காகத்தான் நினாயாய “ஏகாதசாநாலவருச்சரோ” என்றார். இவ்வாறு ஏகாதசத்துக்கு ஏகாதசமென்றுபாடப்பதற்கு விதி எங்குளதெனில்,

(சாதகாலங்காரம்.)

அறிதாதைக்கொன்பானுகொன்பானாகு
மன்னைக்கேநான்கினுகருநான்கதாகுரு
செறிகனிஷ்டார்க்கொருமூன்றின்மூன்றதாகுரு
சேட்டனுகருபன்னென்றின்பன்னென்றாகு
முறுமாமனனக்குபுத்திரர்க்குமைந்திற்
கோணாந்தினுமூயாசகோதரங்க
ணறுங்குழலங்கிசராசியாண்பெணோநதே
நவிலுவாயத்தொகையினளவே, என்று.

இதின்சாரம்- ஒருவனுடையதகப்பனுக்குப் பலன்பார்க்கவேண்டுமானால்- ஒன்பதுக்கொன்பது என்றும், தாய்க்கு ஸஹோதரமீ பார்த்தவேண்டுமானால்- நாண்குநாணு என்றும், தம்பிக்கு ஸஹோதரம் பார்த்தவேண்டுமானால்- மூன்றுக்குமூன்று என்றும், தமயனுக்கு பலன்பார்க்கவேண்டுமானால் பதினொன்றுக்குபதினொன்று என்றும், அம்மாலுக்கும் புத்ரனாகும் பலன்பார்க்கவேண்டுமானால்- ஐந்துக்கைந்தென்றும் பார்த்தவேண்டுமென்றார். இந்தவிதிப்படி யிவரும் “ஏகாதசாநாலவருச்சரோ” என்றார்.

இவ்வாறு சுக்கிரன்- க. குரு- உ. சனி- ந. செல்வாய்- ச. முன் , சொல்லியதைந்த- ஆ- க- ம் ஆயிற்று.- இவர்களில்- குரு- க. சுக்கிர

ன்- உ. சனி - னு. செவ்வாய- ஏ. சூரியன் - ரு. இவர்கள் உச்சு கொண்டும்; சந்திரன் - ஸவகேஷதாரொனவும், புதன்- ராஹு- கேது- இம்மூவரும் மித்ர கேஷதாரொனவும் சொன்னார்.

வினா.— கம்பா - வாலமீகா சொன்னபடி நானசொன்னே நெனறாரோ-
‘வாலமீகரும் இவவிதமாய நவகரஹங்கள் சொற்றனனோ?

விடை.— வடமொழியில்- எனக்கு அவ்வளவரப பரிசய மில்லாவிடினும்
பரிசயமுள்ளவராயில், அந்த ஸந்தாபத்தில இப்போது வழங்கி
வருகிற ஸ்ரோக்ய

ததஸூரிபுரொஸொவெ மெவெது நாவரிகெதியுள |
நக்டெதுரிகிடுவெவெது ஸொலு ஸுடுஸுஷு-வனூஸு ||
முமெஷு-கக்டுடுமெது வா ஸு தாவிரு-நாஸஹா ||

என்ற சுலோகத்தைப்பார்த்தேன். இந்தசுலோகம் இப்படியிருக்குமாயினால் நவ
கரஹங்களும், நவகரஹ நவாமசமும, ஏற்படாது.

ஸ்ரோக்ய

ததஸூரிபுரொஸொவெ மெவெது நாவரிகெதியுள |
நக்டெதுரிகிடுவெவெது வா ஸு தாவிரு-நாஸஹா ||
முமெஷு-கக்டுடுமெது ஸொலு ஸுடுஸுஷு-வனூஸு ||
ஸொரிபுரொஸொவெ நாயு ஸவடுதொகநஸுஷு-த்யு ||

களஸுதுரஜநயபூரீம் லிவடுகக்டுணஸுடுயு-த்யு |
விஷொடுயுடு லிஹாநாமம் வுது ரிக்ஷாகு-நநு ந்யு ||
களஸுதுரஸு-ஸுடுமெதந வுடுதுணாரிதடுகஜஸா |
யயாவடுணடுவொ நா ரிகிடுவடுது வொணினா ||

இப்படி யிருக்குமாயின் இந்தசுலோகமபாசொல்லியபடி ஸகலமும் சரி
யாயிருக்கும். இந்த ஐந்துசுலோகங்களும்- அஞ்சு அர்த்தங்களிலும் உபயோ
கிக்கப்படும். நீ அவற்றை அப்போதைக்கப்போது ஊகமாயக்கேட்டுக்கொ
ண்டுவா.

இந்தசுலோகத்தில் நவகரஹங்களையும் எவ்வாறுபார்ப்பதெனில்,—

“ததஸூரிபுரொஸொவெ மெவெது நாவரிகெதியுள | நக்டெதுரிகிடுவெவெது” எனறமட்டில-மாஸம், திதி, நக்சத்ரம், ஆயிறம்.
இனி நவகரஹங்களும் வருமாறுகேள். “கக்டுடுமெது” என்றதால் உத
யலக்ஷணம் கடகமெனறாயிறம். “விநு-நா” என்றபடிதில்- விநு-
நா- எனப்பிரித்துக்கொள்க. அப்படியிரித்துக்கொண்டால்- விநு- புத்ரு
னவர், நா- பீத்தாயிடத்திலெனறுகிறது.— ‘வி’ என்கிற உபஸாகமானது

நீக்கற்பொருளைத்தருகின்றது. எனவே - இரதுவைவிட்டி நீக்கியவன் புத்தா
தலின் - 'விநா' புத்தனென்றாகிறது. அவ்வாறு 'விநா' வெண்கிர புத்தன -
'நா' என்பது வடமொழியில் பத்தாமிலக்கமாதலால்- பத்தாமிடமுகிய மே
ஷத்தினின்றொன்றாயிற்று.

“ஹாறு ஹெஷு” என்றவிடத்தில்- ஹா - ஹெஷு- ஷு- எனப்பிரித்து - ஹா- எட்டாதலின் - எட்டாவது கரஹம் ராஹுவாதலால்- ராஹுவானவா- ஷு-ஆகுதலின்- ஆறாமிடமாகிய தனுஸிலின்றுருளொன்றா. ராஹு- தனுஸிலெனவே- கேது மிதுநத்திலென்குருகிறது. வாலமீகர்- ராஹு வைச்சொலலி- கேதுவைச சொல்லாமல் விட்டிவிட்டதுபோல- இக்கமபரும் கேதுவைச்சொலல்- ராஹுவைவிட்டிவிட்டாரா.

“வாழ் தாலிந்-நாஸஹா” என்றதால்- குருவோடி சந்திரனுஞ்சோந்தாரொன்றார். எனவே கடகத்தில் சந்திரனென்றாயிற்று. இவ்வாறு சந்திரன், புதன், ராஹு, கேது, இமராவு க்ரஹங்களுமாயின.

இனி பாக்கியிருக்கும் ஐவரும் வருமாறுகேள்.

“வெளாதுலுண்டெல்லுடெபெதுலு” எனவே மீதுநிற்கும் ஐவ
ரும் அவ்வவாகருரிய உச்சஸதார்த்தில நினருளொருயிறுது. ஆதலால் ரூ
யன்-மேஷத்திலும், ரூரு-கடகத்திலும், சனி-துலாதத்திலும், ரூஜன்-மகர
த்திலும், சுக்ரன்-மினத்திலும், நினருளொனரு.

இவ்வாறு கமபர்போலவே- வால்மீகரும் சொன்னமை காண்க.

முதலாவது உரை முற்றும்.

இரண்டாவது உரை

இந்நதவுனாயால் நவாம்சுதேதவும், லகநநவாம்சமும், நவகாஹநக
னின் நவாம்சமுஞ்சொலலுகின்றேன்.

வின.— நவாம்சமாவதியாது? அஃது எவ்வாறுபாப்பது?

விடை:— ஒரு கூத்தரத்திற்கு நாலுபாதமெனவும், ஒரு ராசிக்கு ஒன்பதுபாதமெனவும், பாபபது. அதற்கு விகிதசொல்லவேண்டுகோ.

‘ശ്രോകൾ.

கூழி திஜலிதஜ் உநு, ரவிஸள திஜலிதாவநிஜா'

ஸாஸ்திரமபிஷேகம் செய்து மகாபிரகாரம் உபாஸகவாஃ

சுஜிதா தளவிதா, ஸ்வநாதி நவாஸாவிதி

ஊர்வநலஸிர்ஸகாபிவதயம்ஸுமுஹாசுசுரீஸம்॥

இந்த கலோகத்தின்தரப்பாய்ம்— மேஷ விருச்சிகங்களுக்கு— குஜன் அகிபதியென்றும், ரிஷப தலாத்திற்கு— சுக்ரன் அகிபதியென்றும், மிதூ^{*}

கன்னிக்கு- புதன் அதிபதியென்றும், கடகத்திற்கு- சந்திரன் அதிபதியென்றும், வரிமஹத்திற்கு- சூர்யன் அதிபதியென்றும், தனு மீனத்திற்கு- குரு அதிபதியென்றும், மகர கும்பத்திற்கு- சனி அதிபதியென்றும்; மேஷராசிக்கு மேஷாதி தனுஸ்வராயில்- ஒன்பது பாதத்திற்கும் ஒன்பது ராசியாய் எண்ணிப்பார்ப்பது. மேஷ வரிமஹ தனுஸ்- ரிஷப கன்பா மகரம்- மிதுன துலா கும்பம்- கர்க்கீ விருச்சிக மீனம்- இவற்றில் மேஷராசிக்கு-மேஷாதி தனுஸ்வராயிலென்றும், ரிஷபத்திற்கு- மகராதி கன்னிவராயிலென்றும், மிதுரத்திற்கு- துலாதி மிதுநம்வராயிலென்றும், கடகத்திற்கு - கடகாதி மீனம்வராயிலென்றும், எந்தத் தரிகோணத்தினும் சராதி உபயாதமாய்ப் பார்ப்பதென்றும் சொன்னார்.

வினா.— இரத நவாம்சம்- இரதப்பாடலில் எங்கேசொன்னார்?

விடை.— “மீன்கழை” என்றவர் ராசி கடகமெனதால்- புனர்பூசம் நா லாங்காலில் சந்தர னின்றனனொனவும், அதனால் சந்தரநவாம்சம் கடகமென்றும் ஆயிற்று. சந்தரனொரு காலத்திற்கு நவாமசஞ் சொல்லியதால் - மற எண்மருக்கும் நவாமசஞ் சொல்லி யிருப பாரொன்று ஆலோசிக்கப்பட்டது. அதற்கு இவ்வாறு சிலவேறுகக் கள காணப்பட்டன. அவை யாவையெனில்-மேடமதி எனச்சொ லலவேண்டியவர் “மேடமாமி” என்று ‘மா’ வை இடையிற்பொ ல்லியதாலும், புதனுக்கருகில் “ஐரீமுகம்” என்றதாலும், லக்ஷத்தி றகும், சந்திரலகரத்திற்கும், “ரீதிசோ” என்றதாலும், கேதுவி ற்கு அருகே- ‘நாடி’ என்றதாலும், “வகாதசா-நால்வருச்சசோ” என்றதாலும் இவைகளெல்லாம் நவாமசஞ்ஞிககவே சொற்றன னொரு லோசிக்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் முகயவேறு. “ஐ- ரீமி தும்” என்று சொல்லியதால்- ஐ - ரீநுமென்றாயதாலும், ரீ-யும், தி-யும், சேனொன்றபோதே- அக்ஷரகணிதவிதிப்படி சொல்லியிருப பான- ஆலோசிக்க இடமுண்டாயிற்று.

வினா.— இரதவேறுவாலெல்லாம் நவாம்சம் எவ்வாறுகாணலாம்? தமிழில் அக்ஷரகணிதவிதியுமுளதோ?

விடை.— நெடுநாளைக்குமுன் ‘குமாரசாயியம்’ என்னும் ஜோதிஷநூல் பார்த்தேன். அதில் அஷ்டகவாககத்தை அக்ஷரகணிதவிதியிறசொ ல்லியிருந்தார். அதுபோலவேயிருக்குமென்று ஆலோசித்தேன். அப்போது தமிழில் அக்ஷரகணிதவிதியுண்டென்றமாத்கிர மேற் பட்டதேயன்றி - இவ்விதமாய்ப்பார்ப்பதென்று ஏற்படவில்லை. இ திலெனக்குத்தோற்றியதைச் சொலவேன்.

சூர்யனுக்கு ‘மா’ என்கிற எழுத்தில- ம்- என்னுமெய்- க௦—அதிலே நியிருக்கும் ஆகரஉயிர்- உ- ஆ- கஉ— இரத- கஉ இ- க-போக-மீதி-ந. இரத-நம்- ரீமுகமென்னும்விதிப்படி- மூன்றினீளம் மேடமுதல் மிதரபர்ய ந்தமாதலின்- சூர்யனுக்கு மிதுநாம்சமென்றும்; புதனுக்கு- ஐ - ரீமுகமென் ததால்- உயிரில்- ஐ - சு, மேடமுதல் ஒன்பதின் ரீட்டம் தனுஸாதலின்- புத

அ

ஸ்ரீராமஜாதகம்.

னுக்கு தனார் நவாம்சமென்றும்; லக்ஷத்திற்கும் சந்த்ரலக்ஷத்திற்கும்-நி-தி-சேசொன்றதால்- நீ- என்பதில்- ந- என்கிறமெய- அ- அதிலேறியிருக்கும்- ஈ-கார உயிர்- ச- ஆ- கஉ- இதுவும்- தி- என்பதில்-த- எனனும் மெய-எ. அதிலேறிநிற்கும் இக்ர உயிர்- ந- ஆக- க0 - சேசொன்றவிதிப்படி இவ்விரண்டு தொகையையுஞ் சோப்பதால் வருவது- உஉ. இந்த இருபத்திரண்டில்-கஅ- போக பாக்கி- ச- ஆதலின்- நீடுமென்றவிதிப்படி நாலின் நீட்டாவது-மேஷமுதல நாலாவதுராசி கட்குமாதலால்- லக்ஷத்திற்கும், சந்த்ரனுக்கும், கடகநவாம்சமென்றும்,

கேதுவிற்கு நவாம்சம் சொல்லவேண்டியவா- அருகே 'நாடி' என்றதால் -நா- என்பதில்- ந- என்னும் ஒற்று- அ- அதிலேறியிருக்கும் ஆகார உயிர்- உ- ஆ- க0-— டி - என்பதில்-ட்- என்னும்ஒற்று- டு - அதிலேறியிருக்கும்- இ - கரஉயிர்- ந- ஆ- அ- முனவந்த-க0-பும சேசொன்றவிதிப்படிசேரக்க வருவது-கஅ- இப்பதினெட்டில் - ஒன்பதுபோகபாக்கி- க- ஆதலின்- நீடுமென்றவிதிப்படி- மேஷமுதல- ஒன்பதின்நீட்டு தனுஸாதலின்-கேதுவிற்கு தனார் நவாம்சமென்றும்; கேதுவிற்கு தனாநவாம்சமென்றதால் ராஹுவிற்கு மீதுந நவாம்சமென்றும்; இவ்வாறு சூர்யநவாம்சமீதுநம், சந்திர நவாம்சம் கட்கும், புதநவாம்சம்தனுசு, கேதுநவாம்சம்தனுசு, ராஹு-நவாம்சம் மீதுநம், லக்ஷ நவாம்சம் கட்கும், ஆக ஆறுநவாம்சஞ்சொல்லியாயிற்று. பாக்கியிருக்கும் நால்வருக்கும் நவாம்சஞ்சொல்வன.

“ ஏகாதசாநாலவருசசரோ” என- ஈற்றில்- தேறதேகாரமாய்ச்சொல்லியதால் அதிலச்சொன்னாயிற்று. அதி உச்சமென்றது - பாகத்தைக்காட்டியது;

அஃதெவ்வாறெனில்-

பொருள்||

சுஜயபுஷ்யபுஷ்யமாஜ நாகுலோ

ஸஷவணிஜனவதிவாகுராதி-த-ஹா||

உஸ்ஸிவிரித-ப-புஷ்யபுஷ்யமாஜ நாகுலோ

சுஜயபுஷ்யபுஷ்யமாஜ நாகுலோ

இந்த சுலோகத்தின் தாற்பாயமாவது- மேஷம் சூர்யனுக்கு உச்சஸ்தானமாயினும் அதன் பத்தாம்பாகம்- அதி உச்சமெனவும்; ரிஷபம்- சந்த்ரனுக்கு உச்சஸ்தானமாயினும் அதின் ஐந்தாம்பாகம் அவர்க்கு அதிலச்சமெனவும்; குஜனுக்கு மகரம் உச்சஸ்தானமாயினும் - அதின் இருபத்தெட்டாம் பாகம் அவர்க்கு அதி உச்சமெனவும், புதனுக்கு- கன்னி உச்சஸ்தானமாயினும் அதன் பதினேந்தாம்பாகம் அவர்க்கு அதிலச்சமெனவும், குருவிற்கு- கட்கும் உச்சஸ்தானமாயினும் அதன் ஐந்தாம்பாகம் அவர்க்கு அதி உச்சமெனவும், சுக்ரனுக்கு- மீனம் உச்சஸ்தானமாயினும் அதன் இருபத்தேழாம்பாகம் அவர்க்கு அதி உச்சமெனவும், சனிக்கு-துலாம் உச்சஸ்தானமாயினும் அதன் இருபதாம்பாகம் அவர்க்கு அதி உச்சமெனவும்; இவ்வுச்சஸ்தானங்க

ளுககு ஏழாம் ராசி நீசஸ்தானமென்றும், அவ்வவா நீசஸ்தானங்களில் அதி உச்சபாகத்திற்குத் தக்கபாகங்கள் அதிநீசமெனவும் சொன்னார். இந்தவந்திப் படி - முதல் ஏகாதசம் ரிஷபத்திற்குடைய சுகார் மீனம் இருபத்தேழாம்பா கத்திற்கு - ரோஹி நாலாங்காலில் மீன நவாம்சத்தில நின்றொன்றும்;

இரண்டாம் ஏகாதசம் - மீனத்திற்குடைய குரு கடகம் ஐந்தாம்பாக த்திற்கு- பூசம் முதற்காலில் ஹிமஹநவாம்சத்தில நின்றொன்றும்;

மூன்றாம் ஏகாதசம் மசரத்திற்கு குடைய சனி துலாம் இருபதாம்பா கத்திற்கு ஸவாதி நாலாங்காலில் மீனநவாம்சத்தில நின்றொன்றும்;

நான்காம் ஏகாதசம் வருசங்கததுக்குடைய குஜன்மகரம் இருபத தெட்டாம் பாகத்திற்கு அவிட்டம் இரண்டாங்காலில் கன்யாநவாம் சத்தில நின்றொன்றும், சொன்னார்.

எனவே- லகன நவாம்சம் கடகம்.

சூர்யநவாம்சம் மிதுனம்.

சந்திரநவாம்சம் கடகம்.

குஜநவாம்சம் கன்னி.

குருநவாம்சம் ஹிமஹம்.

சக்ரநவாம்சம் மீனம்.

சனிநவாம்சம் மீனம்.

ராஹுநவாம்சம் மிதுனம்.

கேதுநவாம்சம் தனுஸ்.

என்றயிறு.

* வினா.— லகனத்திற்குநவாம்சம் சொல்லியதாற்பலன்யாது ?

விடை.— லகன நவாம்சம் எந்தநிறமோ அந்தநிறம் ஐந்தகன் அடைவனெ ன்றும், சந்திரநவாம்சம் எந்தஜாதியோ ஐந்தகன் அந்தஜாதியெ ன்றும், பலவாணை க்ரஹம் லக்னநவாம்சத்திலிருக்கும் பக்ஷத் தில அந்தபலவாணுக்குத் தக்கவாணை அடைவனென்றும், ராசி லகனம்போன்று சரீராகருதியிருக்கு மென்றும் சாஸ்திர விதியா தலின லகன நவாம்சமொன்றார்.

இதற்கு உதாரணம்.

ஸோக்ஷ

அழநவாஸகரிநதந-ஓஸுர

தீயபுய-தமுஹத-அபு-தந-வபு

வநு-ஸபெதநவாஸஸவண-பு

காழிவிஅழவிஹதூமாது||

இதன்ருத்து முனசொன்னதுதான்."

இந்தசீலோகத்தின் தாதபாயப்படி இந்தகடகம் பாதிரிப்பூவாணமா யும் - அதை சனியும் செவவாயும் பார்த்ததாலும் கடவுள் நீலநிறமுற்றனர்.

கடகம் - பாதிரிப்பூவாணமென்பதற்குதாரணம்.

ஸோக்ஷ.

நதஸுதஸு-கதந-நிஹிவாபு-அபு-ஓவாணு

ஸு-தூ-கூஷ-கநகஸபு-ஸ-விஹ-ஓ-க-ப-பு-பு

வஹுஃஸுஹிப்ரயதீஹவநாபெஷுவணபாவஹு
ஸாரீயாஸாவபாஷிநகராயதாஜாநிதீயனுவெஷீ॥

சந்த்ரநவாம்சம் கடகராசியாதலால் அந்த கடகத்திற்குடையசந்த்ரன்
தாபஸக்ஷத்திரியஜாதியாதலால் இவரும் தாபஸக்ஷத்திரிய ராகவேடவதரித்தாரா.

சந்த்ரன்- தாபஸக்ஷத்திரியன் என்பதற்குதாரணம்.

ஸுராக்ஷீ

சுபாஷிபாவஹுஸுஹி ஸாவஸக்ஷிதிபாஷயி
வகௌவீபாஷயஸுஹிஃ வெஸுபாஷிபாஷிவஜிணம்॥

வினா.— லக்ஷணத்தில் சந்தரனும் குருவும்பலவான்களாய்நிற்க அவர்கள்
நிறமமையாமல் லக்ஷணத்தைப்பார்த்த சனி செவவாய்களுடை
நிறம் அடைந்ததென்ன?

விடை.— சனிக்குச் சந்தரனும், ராஜாவுக்குச் செவவாயும் பெருஞ்சுத
ருக்களாதலால் இவர்களநிறமமாறி அவர்களநிறம் மேலிட்டது.
அஃதெவவாறெனின, ஓகண்ணடியில் தெனிலும், மெதுமுதலிய
குணங்களும் தன்னிடத்திருப்பினும், எதிரிலிருக்கும் ரகதம் முத
லியவாணங்களைத் தன்னுட்காட்டுவது போல, சனிசெவவாய்களு
டைய நிறம் லக்ஷணத்தில் மேலிட்டது.

சனிக்கும் குருவிற்கும்

சந்தரனும் செவவாயும் பகையென்பதற் குதாரணம்.

(சினேந்திரமாலே.)

தூதுவற்குவெய்யோன் கடனோன்மதிபுகற்குப்
பீதகற்குச்செவ்வாய்பெருமபகையாம் - நீதியால்
புந்திபுகாபொன்னொழிய வெல்லரம்பகைசனிககுத்
தந்தநிலமபகையாய்ச்சாற்று என்பது.

வினா.— ஸுதலத்தில் லக்ஷணம், நவக்ரஹங்களும், சொல்வதுதான் உல
கத்தில் வழக்கம். கம்பர் ஸுதலத்திற்கொன்னீது போலவே நவக்
ரஹங்களுக்கும், நவாம்சம்சொன்னமையால் பஃன்பாது ?

விடை.— சோதிடனாலில் - ஒருக்ரஹத்திற்கு ஷட்வர்க்கப்பலன் பார்ப்ப
துவதக்கம். அதிலும் ராசினவாம்சம்மூக்யமாதலால்-ராசியையும்,
நவாம்சத்தையுஞ் சொன்னார்.— ராசியாடுலந்தபலன் பார்ப்பின
ம்-நவாம்சம்பாராவிடில் பிசுகிப்போய்விடும் - அதனற்றான் ராசி
யும், நவாம்சமுஞ் சொல்லவேண்டிய விதிப்படி சொன்னார்.

அதற்கு த்ருஷ்டாந்தம் ஹாவஸுஷீவிகை .

இரண்டாவது

ஸோக்ய.

சுய-பாஷிங்கயபெயிதமுதஸஸிநெப்யாபவதூதெவெவநெரெ
கசிபெஸெவ்விதூபாதுசாராது வஸ-ஹுசுஹாது தாதிதஸீயநா
ஹுதூபாதிநதாயதமுதஸஸிநாபெயெவவீயாஸ்தத
கநெ-பஸஸநவாஸாஸிபவஸாபூதிஹ-ஹுசுஹாதிஹ ||

துபெஸெஸெவவதூயதயநஸஸாபூதிநெநெஸெவெ
ஸஸெபெபூததவதவெவெவதூயதகசிபெகசிபெஸெவவ
துபெஸெஸெபூதததவதவெவெவதூயதகசிபெகசிபெஸெவவ
ஸதூபெபெபூதததவதவெவெவதூயதகசிபெகசிபெஸெவவ ||

இநதகலோகங்களினஸாரம்— ஒருஜாதகனுக்கு ஜீவநம் பாராககவே
ண்மிமானுல- லகனம்- க. சந்திரன்- உ. சூரியன்- ந. இவாகனில் யார்பல
வரனே அநதபலவானகளுக்கு பததாமிடததக் குடையவன்- எநதநவாமச
ம ஏறியிருக்கிறனே அநதநவாம்சாபிபனல்- சீவநம் சொல்லவேண்டுமென்
தும், ந-அமசேசநம் பலவான்களாயிருப்பாராகில்- பூணபலமென்றும், பல
ஹீனராயிருப்பாராகில் ஹீனஜீவநம்செயவென்றும், பததாமிடம் எநததிக்
கோ- அநததிககில் ஜீவநந்நிடைகருமென்றும், அநநியபலததருப்பனுகில்
அநயதேசததில் ஜீவநந்நிடைகருமென்றும், மறதும்- ஸஹோதரங்களுமும்,
நலயாணங்களுமும், ஆயுளும், நவாமசத்தினாலேயே சொல்லவேண்டுமாதலின்
நவாமசமும் சொன்னா.

நவாமசங்களுக்குவேறோபுநநடை சொல்லவேன்.

காலம் என்கிறபுருஷனுக்கு (கஉ) ராசியும் அவயவமெனவும், அதி
லேறியிருக்கும் நவகரஹங்களுமும் நவதவாரமெனவும், ஸ்தூல லக்ஷணம் சரீர
மெனவும், நவாம்சலக்ஷணம் ஜீவனென்றும், நவாமச நவகரஹங்களுமும் நவ
தவாரத்தின் தொழிலெனவும், ஹோராலகன மிரணமெ- உநகசமும் விழிப
புமெனவும், தரேககாணம்முனதும் ஸ்தூல ஸுகூடம் காரண சரீரமெனதும்,
தவாதசாமசலக்ஷணம் பன்னிரணமெ- பன்னிரணமெ கலையெனவும், தரிமசாம
சலக்ஷணம் முபபதம்- முப பதநாபெனதும், இவை ஷட்வர்க்கபலமெனதும்
சொல்வது. இவவறுவகை வாககங்களிலும்- ராசிரவாம்சம் முக்யமாதலின்
இவவிரண்டையுஞ்சொன்னா.

ஷடவாக்க மிவையென்றதற்கு உதாரணம்.

ஸோக்ய ||

பெசுக்ஷாணஹோராநவஹாமஸாஜா
திபெஸெஸெபூதததவதவெவெவதூயதகசிபெகசிபெஸெவவ ||

கௌ. து. ஞாய. டி. ஸி. ஸ. த. ஸி. வ. மொ. ௩

ஹொ. ரொ. தி. ஹ. ஹ. வ. ஹ. ஹ. ஹ. ௪ || எனபது.

நவகரஹங்களும், நவத்வாரங்களென்பதை விரித்துக் கூறுகின்றேன். தலையிடத்துள்ள ஏழு தவாரங்களும்- ஸூராயனமுதற் சனியீருள் ஏழு க்ரஹங்களாதலின்- இவ்வேழும் முக்ய கரஹங்களெனமும், இவ்வேழுகரஹங்களாலமைந்த சிரஸ்கு வராகங்கெனமும்பெயர்; அவற்றின்- சூராயனும், சந்திரனும், கண்கள் எனபது சருதிபரவித்சம். குஜனும், புதனும், நெருப்புங் காற்றுமாதலானும் - நெருப்புக்குக்காற்று ஸாரதியாதலானும், இவ்விருவரும் ஒருசார் நண்பராதலின் காதுகளெனவும்; சனி, சக்ரரிருவரும் ஜனிபுபும், மழைக்கோளுமாதலானும்- இவ்விருவரும் ஒருசார் நண்பராதலானும்- நாவிதவாரங்களெனவும், குரு வாசீசெனவும், ஜீவனெனவும்பெயர்பெற்றமையின் நாவெனவுஞ்சொல்ப. ராஹு, கேதுக்கள்- மல ஜலத்வார ரூபமாய்- ஒருதொகுப்பாய்கொள்ளும் அனனபாளுக்களை இரண்டாயப்பிரித்தல்போன்றலின் - ஒரே கரஹம் இரண்டாயத்தென்று லோகபரவித்தம். இவ்விராஹுகேதுவின் தொழிலாகிய மலஜலம் விஸாஜனம் சுருங்கினும், மிகினும், தலையிடத்தே நிற்கும் ஸபததவாரங்களின் தொழிலெல்லாம் ஓய்ந்தவழி தலப்பறியே இவ்விராஹுகேதுக்களை-மற்ற கரஹங்களினும் வலியொன்றா.

வினா.— இந்நவாமசத்தை வால்மீகோங்கேசொன்னா ?

விடை.—“விந்-நாஸஹா-மு-ஹெஷு” என்று, ‘விந்-’ புதனவா ‘நாஸஹா’ (ராசியில்) பத்திலிருப்பதோட்கூட- ‘மு-ஹெ’ (நவாம்ச) வீட்டில்- ‘ஷு-’ ஆரூமிடத்திலென்று சொல்லியதால் கடகத்திற்காரூமிடமாகிய தனுஷில் புதன எனவும், ‘ஸஹா’ என்றதால் ‘ஹா’ என்னும் எட்டாவது எண்ணிக்கையையுடைய ராஹு விற்றகு ‘ஸ’ ஏழுலக்கம் நவாமசமென்றா. இவ்வேழினைப்பெய்வாறு பார்ப்பதெனில்- ‘ஹா’ என்னுமெழுத்தால் ராஹுவைச்சொல்லியதால் அதற்கு உடனமுந்தியவெழுத்து ‘ஸ’ ஆதலின்-ராஹு நிற்குமிடத்திற்கு ஏழாமிடமாகிய மிதுனம்- ராஹுவிற்றகு நவாமசமென்றா. எனவெ கேதுவுக்கு தனுநவாமச மெனபதுபெற்றும் ஆகையால்- வால்மீகா- ராஹுவிற்றகு நவாமச்சம்சொல்ல- கேதுவைவிட்டதுபேரில் - கம்பரும் கேதுவைச்சொல்ல- ராஹுவைவிட்டார்.

“வாஹு-தாவிந்-நாஸஹா” என்று - ராஜாவோ சசத்ரனும் (கடகத்தில்) நின்றொன்றும், நகூதரம் புனர்பூசமெனமும் சொன்னதால் புனர்பூசம் நாலாங்காலிற்கு- சந்தரநவாம்சம் கடகமென்றயிறது.

“கூஷ்ட-பெ-பெ-ஸு” என்று லக்ஷத்திற்கு ‘ஸு’ என்றதால் - கடகமே நவாம்சமெனமும், அல்லது இப்பத்தத்தினியதியில் ‘வ’ என்று- ராஜைக்குறிப்பித்ததால்- மேஷமுதல் நாலாம்ராசி கடகமாதலின் இவ்விரண்டிஷே துக்களினாலும் லக்ஷநவாம்சம் கடகமெனமும் சொன்னதால்- லக்ஷநவாம்சம்

சம கடகம், சந்தரநவாம்சம கடகம், புதநவாம்சம் தனுஸ், ராஹுநவாம்சம் மிதுரம், கேதுநவாம்சம் தனுஸ், எனரூயிற்று.

இனி பாக்கியிருக்கும் ஐவருக்கும் நவாம்சம் காண்பிப்பதற்காகவே “வெஸா^வஉஸ^வஸெஷ்ட^வப^வஜ்ஜஸ^வ” என்றா. ஸவகீயவுச்சமெனலால். பரமோச்சமென்றாயிற்று. அவ்வவர்உச்சஸ்தானங்களில் பரமோச்சமென்றுபாகத்தைக்குறிப்பித்ததால் ஸஞாயனுக்கு மிதுரம். ராஜாவுக்கு விமஹம். செவ்வாய்க்குக்கன்னி. சனிசுகராளுக்கும்பீனம். என முன்பேகூறிப்போர்தனம்.

வினா.— கம்பா மாஸகருறிப்பால் சூர்யனைச்சொல்லி - பின்புசொல்லாமலவிட - வாலமீகாமாததிரம் மாஸகருறிப்பால் உச்சசொனச்சொல்லி பின்பு சொல்லியதென்ன?

விடை.— பரமோச்சகண்களில் சோககாவிடில்- சூர்யனுக்கு மேஷம்பததாம்பாகம் மிதுநவாம்சமென ஏற்படமாட்டாது. அது ஏற்பட “வெஸா^வஉஸ^வஸெஷ்ட^வப^வஜ்ஜஸ^வ” எனச்சோததுக்கூறினா.

வினா.— சூர்யனுக்கும், புதனுக்கும், ஓவவோரொழுத்தால் நவாம்சமசொன்னவா^வலகனத்திற்கும், சந்தரலகனத்திற்கும், கேதுவிற்கும், இரண்டிரண்டெழுத்தாறசொல்லியதென்ன?

விடை.— சூர்யனும் புதனும், ஓவவொரு கரஹமாதலின்- ஓவவோ ரொழுத்தாறசொன்னா. லக்னமும், சந்தரலகனமும் இரண்டாதலானும் கேதுமுன்னிலையில்- ராஹுவுக்கும் நவாபசம் சொன்னமைதோனறவும், இரண்டிரண்டெழுத்தாறசொன்னா.

வினா.— சுசரண, குரு, சனி, குஜன, இவர்களுக்கு பாகப்படுத்திச்சொன்னதுபோல- மறபவாகளுக்கும் அவ்வாறு கூறுததென்ன?

விடை.— அவர்களுக்கும் ராசிபாக கலைப்பிடுத்துச்சொல்வேன கேள்.

சூர்யனுக்கு- ‘மா’ என்றதால்- பாகம் (க0) — கலை (க2) எனவும்; சந்தரனுக்கு- ‘ரீதி’ என்றதால்-ராசி (ங) — பாகம் (ங) — கலை (உஉ) எனவும், கேதுவிற்கு- ‘நாடி’ என்றதால்-ராசி (உ) — பாகம் (சு) — கலை (கஉ) எனவும், ராஹுவுக்கு- ராசி (அ) — பாகம் (சு) — கலை (சஉ) எனவும்; புதனுக்கு- ‘ஐ’ என்றதால் பாகம் (உஎ) — கலை (சு) எனவுங்கணிதவிதி.

இரண்டாவது உரை முற்றிற்று.

மூன்றாவது உரை.

இவ்வுரையால், ஸ்ரீராமாபிநாத

நாழிகை, விநாடி, கலை, தேதி, வாரமும், சொல்லப்படுகின்றன.

“கனிறனாஉதயராசிகோளநாடி” எனவே ராமநாத்திய னுடைய ஜனனம் ராசி கரஹங்கள் இவற்றையாலோசிகக்கும்டமென்றாயிற்று. அவ விடமெனபது நாழிகை விநாடி கலையையனறி வேறில்லாமையின் அவையெங்குளவென்றீரோசிக்கலாயிற்று. ‘உதயம்’ என்றமையின்- சூர்யோதயமென

வும், 'ராசி' என்றமையின் (புனாபூசநகூதரத்தினாலும்) ராசியெனவும், 'கோள்' என்றமையின் புதனெனவும், இவற்றை முதகூறிப் பின்னர் 'நாடிஸ்' என்றமையின் இவற்றைச் சொல்லியபின் சொன்னானொன்பதற்கிடமுண்டாயிற்று. அதற்காதாரமெங்கு வன்னெனில் "மேடமாமத்திதிரவமின்னகழைநீடுறு மாலை" என்றவளவும் முதகூறியமூன்றுமாயிற்று. நாழிகை விநாடி கலைகளை யவற்றின் பிற்கூறினானருலோசிக்கலாயிற்று.

வேறொருவிதத்தாலும், முன்பினதொடாச்சியாலும், பொருளாலும், காலவகை யிடவகையாலும், வீரோதயினி- நாழிகைமுதலியவற்றைக்குறிக்கிற்பது "ஒடைமா" எனும்பதம்- இப்பதத்தால் எவ்வாறு நாழிகை அறிவதெனில் "ஒடைமாகளிறனூஉதயம்" என்பதை "களிறனூஉதயம்ஒடைமா" என அந்வயத்துக்கொள்க. அவ்வாறாயின் 'ஒ' உயிரில்- பதினொன்று- 'டை' என்பதில் 'ட்' மெய்யொற்றில் ஐந்து- அதிலேறிநிற்கும் ஐகாரஉயிர் ஒன்பது- இவற்றைமுறையே ஐந்து- ஒன்பது-எனவைக்க ஐம்பத்தொன்பது. 'மா' என்பதில் 'ம' மெய் பத்து- அதிலேறியிருக்கும் - ஆகாரஉயிர் ரிரண்டு, ஆகபன்னிரண்டு. இம்மூன்றுவகையில் முதல் 'ஒ' விலவந்த பதினொன்றும் கலையெனவும்; 'டை' யிலவந்த ஐம்பத்தொன்பதும் விநாடி யெனவும்; 'மா' விலவந்த பன்னிரண்டும் நாழிகையெனவுங்கொண்டால்- உதயாதி பன்னிரண்டு நாழிகை- ஐம்பத்தொன்பது விநாடி- பதினொருகலைக்கு- ஸ்வாமி ஜனித தாரொன்றும்.

வினா.— இவ்விதத்தில் வாலமீகா - நாழிகை விநாடி கலையை யெங்கே சொன்னார்?

விடை.— "ததஸ்ரூபாஜஸொஸெஸ்" என்பதை- ததஃ - ஹ - 'சூ - டுஸெ - ஶாஸெ - எனப்பிரித்தால் - நடு நின்ற- சூ - என்பதனால் இரண்டிடமென்றும், இரண்டெழுத்தைச்சோப்பபதென்றும், குறிப்பித்ததாகக்கொண்டால்- முதல்பத்திலுள்ள முதல் 'த' ஆறு - இரண்டாம் 'த' ஆறு, இவ்விரண்டையுமசோக்கவருவதுபன்னிரண்டு. 'ததஸ்ரூ' என்பதிலுள்ள 'ஹ' ப்ரதயயமானது உம்மைப்பொருட்டாதலால்- அதுபோல் கடையிலிற்கும் பத்திலும்சேரொன்றாயிற்று. இதுநிற்க- 'ஹெ' என்பதில்- 'ஹ' எட்டு. 'ஸெ' ஐந்து. இவ்விரண்டையும்- ஸம்ஸ்க்ருதகணிதமுறைப்படிவைக்கவருவது- ஐம்பத்தெட்டி. 'ஜாஸெ' என்பதோடும், முற்குறித்த 'ஹ' ப்ரதயயத்தைச்சோக்க- 'ஜாஸெஹ' என்றயதால் இதையுஞ்சேரொன்பதாயிற்று. சேர்ப்பதெவ்வாறெனின்- 'ஜா' ஐந்து- 'ஸெ' ஏழு- இவ்விரண்டையுங்கூட்டவருவதுபன்னிரண்டு. இதனால்- ததஃ என்பதில் அக்ஷரகணிதத்தினால்வந்தபன்னிரண்டும் கலை எனவும், 'ஹெ' என்பதில்வந்தஐம்பத்தெட்டிம் விநாடியெனவும், 'ஜாஸெ' என்பதில் வந்த பன்னிரண்டும் நாழிகையெனவும், உதயாதி (கஉ) நாழிகை- (ருஅ) விநாடி- (கஉ) கலைக்கு- ஸ்ரீராமர் அவதரித்ததொன்று-கம்பிருக்கு இவர் ஒருவிநாடி குறைத்தும், ஒருகலையேறியுஞ்சொன்னார்.

இனி தேதிவருமாறு.

தேதி குணிபபதற்கு மாஸ பரமாணமறியவேண்டிய தாவரியசுமாத
லின அனாதசுசொல்வன.

மாஸபரமானவிஷயிகாவாக்யம்.

ശ്രോതൃ

[illegible]

இந்த சுலோகத்தின்ஸாரம்— மேஷமுதலிய மாஸங்களுக்கு - இந்த னைபாகம கலை, விகலை, எனச்சொன்னார். இதில் சித்திமாமாஸ ப்ரமாணவாக்யம் “ஸ்ரீ வெஸொபிநதமு” என்பதிவவாக்யத்தில் சித்திமாமாஸத்திற்குத் தேதி (௩௦) — நாழிகை (௩௫) — விநாடி (௩௨) என்றயிற்று. இவ்வுரைச் சூரியநவாம்சத்தினபேரிலுள்ளபதால்பாங்கிக்க அம்சம்-௧ இ-தேதி (௩) நாழிகை (௨௬) விநாடி (௧௦) என்றயிற்று. சூரியன் (௩) அம்சமேறி யிருப்பதால் அவற்றின்மொத்தம் தேதி- (௧௦) நாழிகை (௧௮) விநாடி (௩௦) சூரியனேறினொன்றயிற்று.

இதுநிற்க, லக்ஷணவரமசம கடகமென்றதால்-கடகத்திலவிராடி (ருக) கலை (ருஉ) க்குள் ஜனனமென்றாகிறது. உதயாநிராழிகை(கஉ) விராடி(ருக) கலை (கக) க்குள் ஜனனமெனில் அக்காலையில் கடகலக்ஷம் வருமாகில்- மிதுனம் (ருவ) ரிஷபம் (சது) ஆக பத்துபோக பாக்கிராழிகை-உ-ருக-கக-க்கு மேஷம் (சவ) இரத-உ-ருக-கக- போக பாக்கி-க-கரு-சக-செல்லென்றாயிற்று. இதை மேஷம் (சவ) இதற்குத் தேதி-க-க்கு (அவ) விராடிவீதம்தள்ள-தேதிபத்துக்கு (அஉஉ) விராடிக்கு நாழிகை-க-விராடி-உஉஉ கலை-ரு-கரு மேஷத்திறசென்ற நாழிகை-க-விராடி-கரு-கலை-சக-போக பாக்கி விராடி-க-கலை-சஉ-ஆயிற்று. இங்கே விராடி சுத்த மதிவதற்கு ராசிசுததம் பராககவேண்டியது ஆவசியசமாதவீன (லக்ஷணபுடத்திற்கு ராசி ப்ரமாணவிகடிகாராகயம் அகதயமறியவேண்டும்) அதைச்சொல்வன.

பொருள்.

விசுவநீலமாயபாவகணம்

இயாழா சாஷவந்தீசொய்யு-கழி.

சுமரையோயாஜநுஹாஸகுரிபா

கூடு மெண்பெஷாத்திவிநாவிசாங்குபோகும் எனபது

இரத சீலாகத்குல

மேஷராசிக்கு 'விஸ்வாவி' என்றதால் விநாடி (௨௫௪) என்றும்;
ரிஷபத்திற்கு 'நிரஹா' என்றதால் விநாடி (௨௮௦) என்றும்;
மிதுனத்திற்கு 'ஸ்யாஹு' என்றதால் விநாடி (௩௧௫) என்றும்;
கடகத்திற்கு 'கூணுஹி' என்றதால் விநாடி (௩௩௧) என்றும், இவ
வாறு மற்ற ராசிகளுக்குஞ் சொன்னார்.

இந்தசுத்தவாக்யப்படி முன்பார்த்தவிநாடியில் ரிஷபம் (௪௫) கரு
(௫) விநாடி குறைந்ததாலும், மேஷத்தில் (௧) விநாடி குறைவிற்கும், கடக
த்தில் (௧) விநாடி அதிகத்திற்கும் சரியாய்ப்போக இந்தசுத்தஸ்புடத்தில் லா
பம்வரத (௫) விநாடியையும் முன்வரத (௬) விநாடி- (௪௧) கலையுடன்சேர்க்க
மொத்தம் விநாடி (௧௧) - கலை (௪௧) என்றாயிற்று- எனவேஸ்ரீராகவன் அவ
தார காலத்தில் கடகலக்ஷத்தில் சென்றவிநாடி (௧௧) - கலை (௪௧) என்றாயி
ற்று - மேஷத்திற் சென்றநாழிகையை (௧௦) மகழித்ததாலும், சூர்யன் மிது
னம்சத்திற்கும் (௧௦) தேதிசென்றுபோய (௧௧) தேதி- (௮௮) நாழிகை- (௩௦)
கலை நின்றதாலும், (௧௧) பதினொராதேதி உதயாதி (௮௨) பன்னிரண்டு நா
ழிகை - (௫௧) ஐம்பத்தொன்பது விநாடி- (௧௧) பதினொருகலைக்கு அவதரித்
தாரொன்றாயிற்று.

உதயாதிசென்றநாழிகையை மூன்றிறைபெருக்கி - ஏழினுல்வருக்க-
(௪) நான்குவருவதால் நான்காம்வாரமாகியபுதவார மென்றாயிற்று. இதற்கு
ச்சரியாய் 'ஏகாதசர்நால்வருச்சோ' என்றார். எனவேஇதற்கு - பதினொராதேதி
புதவாரமென்றும் கொள்க.

லக்ஷத்தில்சென்ற விநாடி (௧௧)- கலை (௪௧) என்பதற்குப்பொருந்த
வும் "ஏகாதசர்நால்வருச்சோ" என்றார். அஃதெவ்வகனமெனில் 'ஏகாதசம்'
எனலால் (௧௧)பதினொருவிநாடியென்றும்-ஏகம் ஒன்றுதசம்நாலு ஆக நாத
பத்தொரு (௪௧) கலையென்றும் பொருளபடுவதால் கடகத்தில் (௧௧) விநா
டி (௪௧) கலைசென்றதென்பதை வெளிப்படையாய்க் கூறினதாயுமாயிற்று.

இங்கே - 'உச்சர்' என்னும் பதத்திற்கு (உச்சரிப்பில்நிற்பவரென்று)
ப்ரஸ்தாபத்திலிந்பவ ரொணப்பொருள்கொள்க.

வினா.— இந்த தேதி வாரம், வால்மீககொள்கெனார் ?

விடை.— "வாகு தா" என்றதால் 'வா' (௪), 'வ' (௧), 'தா' (௬), ஆக
இம்மூன்றின் மொத்தம் (௧௧) ஆதலால் பதினொராதேதிஎனவும்;
முதல் 'வா' என்று நாலுக்குறித்ததால்- நாலாவதாகியபுதவாரமெ
னவும்; இரண்டாவது 'வ', என்று ஒன்றைக்குறித்ததால்- முதலா
வதாகியவிஷ்கம்பயோகமெனவும்; மூன்றாவது 'தா' என்று ஆறா
க்குறித்ததால்- ஆறாவதாகிய வணிகவா கரணமென்றும் ஆம்.

மூன்றாவது உரை முற்றும்.

இந்த உரையால் இன்னின்ன மந்த்ரங்களின் அதிவீட்டானதேவர்கள் இக்கமலக்கண்ணாயுருக் கொண்டாரென்பதும், தினசுத்தியின பெருமையும், இதில் மஹாயந்த்ரமுள்ளதும் சொல்வன.

மாஸத்தாலாகிய விசேஷம்யாதெனில்— இவா ஆதிமூலப் பொருளாதலின் ஆதிமாஸமாகிய மேஷமாஸத்திலேதயமா னா. ஸவாயி ஆதிமூலப்பொருளெனப்பதற்குத் திட்டாரதம்.

பாசிவதம்.

ஆதியாமவதாரமாயப் புருடனையறைவார்
கோதிலாதவன் குலவிரண்டே முதலாக
ஏதிலாவவதாரங்க ளெடுத்ததையினி
னேதுகேனெனசூத மாமுனியெடுத்துணாப்பான்.

இதனால் நாராயணமூர்த்தி ஆதிமூலப் பொருளென்ப தறிக.

நவமித்தியினுலாம வீசேஷ மயாதெனில் - பிரமன லோகஸ் ருஷ்டி காலத்தில், வைகருத ஸ்ருஷ்டியில் - ஒன்பதாவது ஸ்ருஷ்டியாய நரர்களை- ஸ்ருஷ்டித்ததால் - அந்த நரஸ்ருஷ்டிக்கு வித்து சனகாதியர் நால்வராயும் அீவாகள - மலரோனது சுத்தஸாதவீகதியானகாலத்தி லவதரித்தமையால் அவ்வாறுகிய நராதருமாந திதியின்கண்ணேஜனித்தனர். நவப்படைப்பு நரப்படைப் பென்பதற் குதாரணம்.

பாகவதம்.

நவப்படைப்பென வலிவூவார் நரர்களை நலஞ்சேர்
புவித்தலத்தினை படைத்திமொனிடர் பொற்பு
முவப்புறுந் திருத்தேவர்கள் பொற்பு மிக் கொருவாத்
தவத்தின் மிகஞ் சாசனகலையிற் பெறுஞ் சுவரால்.

இதப்பாடலின் கருத்தால் முறையாக விளங்கும்.

புரப்பூசத்தாலய விசேஷமயாதெனில்— அந்தப் புரப்பூசத்திற்குப் புடைநின்றராளாகிய ஆதிநாகிவெருமானது உருவமென்றே தபவாதலின்— அம்மூர்த்தியினைப் புடைவைத்த கடவுளென்பது தோன்றப்புறா பூசத்தில் ஜனித்தனர்.

கடகல்கனத்தினுலாயவிசேஷம்யாடுனில்:— விராட்டிருநுடைய
ஹ்ருதயஸ்தானம் கடகமாதல்ன் - அன்பரது ஹ்ருதயகமலத்தில் அவர்நினை
த்தவுருக்கொடு வருபவொன்பது தோன்றக்கடகத்தில் ஐனித்தனர். ஹ்ருதய
ஸ்தானம் கடகமென்பதற் குதாரணம்.

பெருக்கடி

காஞ்சா நிவராஜோநநம:ஸொஹுதௌவாஸொவூதௌ

வலிவருகின்ற ஒரு ஜாநாயகமன்றம் தோழி அய்யா.

செஷாஸ்ரீ ப்ரஹ்மதவக்ஷ-அரணாஸக்யஸிதாஸாஸ்யாஃ

நாஸிகெஞ்சுமு ஹக்ஷுலாஸிவநடுமெகாஸஸ்புத்தியொ ||

இநத சுலோகாததம்— காலம்எனகிற புருஷனுக்கு மேஷம் உச்ச நதலை யெனவும்; வ்ருஷபம்முகமெனவும், மீதுறம் மாரபெனவும்; கடகம் ஹ்ருதயமெனவும், விமஹம் வயிறெனவும், கன்னி யிடுபபெனவும்; துலாம் அடிவயிறெனவும்; வருசசிகம் ஆண்குறியெனவும்; தனுஸு- துடையென வும்; மகரம் முழநதாளெனவும்; கும்பம் கணைக்காலெனவும்; மீனம்பாதமெனவும் சொன்னார்.

இநதக்கடகலக்னமாகிய ஹ்ருதயத்தின் பெருமையாதெனில அவலிடத்திறேன்றுகின்ற மனம் புத்தி அஹங்காரம் சித்தம் என்னும் நான்கினுக்கு ம்பாசநேசா நால்வரும், அதிஷ்டானதேவா நால்வரும் ஆக எட்டுபபோமூர்த்திகரித்து நிற்கும் லக்னமாதலின் - அதுபகவத ஜனிதத்திறகிடமாயிற்று.

பாசநேசாக் ருதாரணம்.

பாகவதம்.

உனாதருசிறப்புவாய்நத மனமுதலாகவோங்கும்
கரணநான்கினுக்குப்பாச நேசாநற்காமதேவன்
அருமணிபுனாவண்ணத்தன் னிருத்தன்னந்தன்செய்ய
மமாமலர்ச்செங்கண்வாச தேவனுமரபின்மன்னே.

இப்பாடலிலமனம்- புத்தி- அஹங்காரம் சித்தம் என்னும் நான்கினுக்கும் காமதேவன்- அனிருத்தன்- அனந்தன்- வாசுதேவன்- ஆகியநால்வரும், ஹ்ருதயஸ்தானமாகிய கடகத்திற்குப் பாசநேசொன்பது விளங்கும்.

அதிஷ்டானதேவா நால்வரொன்பதற்கு-

பாகவதம்.

மனமெழிற்புந்திறதசீர மருவகங்காரஞ்சித்தம்
எனுமிவைககியைந்து நாளுமில்ங்கதிட்டானதேவர்
பனிதருககிரோன்வேந்தன் பகர்தருமுருத்திரன்முன்
நினைவுறுசீவனென்றே நிகழ்த்துவாமரபினமன்னே.

இப்பாடலிற் சொல்லியமனம் முதலியநான்கு கரணத்திற்கும் அதிஷ்டானதேவா சந்த்ரன், சு- ராஜா, உ- ருத்ரா, ஈ- ஜீவன, ச- முனசொன்னபாசநேசா, ச- ஆக எட்டு (அ) பெயரும் பூணுதுக்ரஹத்தோடும் நின்ற முஹூர்த்தமாகிய கடகலக்னத்தில் அநத அதுக்ரஹகாலத்தில் ஜனிததாரொனபதற்கேறப் அத்தேவரில் ராஜாவும் சந்தரனும் நின்றனா.

ஸூக்யம் ॥

தியிரொகமண்ணப்பொகூ வாராடிஷ்டமண்ணம்வெசு

நக்ஷத்ரம்வெசுமண்ணப்பொகூ மூலக்கொடிமண்ணம்வெசு ॥

இதனதீத்பரியம்.

திதிபலம் ஒருபங்கு- வாரபலம் எட்டிபங்கு- நக்ஷதரபலம் நூறுபங்கு- லக்னபலம் கோடிபங்கு என்பது.

ஆகையால் - ஸ்வாமி ஜனத்த திதி வார நக்ஷதர லக்ன பலங்கள்- தத்தமிற்சிறந்தவையென்பதுதோன்ற “நால்வருசசா” என்றா.

இனி கரஹககளின்பெருமை.

‘நாடிஸேகாதசாநாலவா’ என்றதால்- ‘நாடி’ என்னும் பூமியை ‘இல்’ மனைவியாயுடைய (நாராயணமூர்த்தி) என்றும்; ‘ஏகாதசா, எனவே - பதினேருருவாய்’ நின்ற சிவபெருமானெனவும், ‘நாலவா’ எனவே சதர்முகனாகிய பரமஹாவெனவும். ‘உபசோ’ எனவே இமமும்மூர்த்திகளும் பூரணமசராய அவதரித்தாரெனப்பதாயிற்று. இரத இ-ததில வாலமீதரும் “பெபாடிபோடுதஜமநூபெ ஸவபுட்மொகநஸீஸுடுத” என்றா. இதற்கும்- ‘பெபாடிபோடுத’ என்றதால்- தரிபுராந்தகனைனவும், ‘ஜமநூபெ’ என்றதால்- பூமிதேவ்ரு நாதனாகியவிஷ்ணுவெனவும், ‘ஸவபுட்மொகநஸீஸுடுதே’ என்றதால் ஸகலலோகமுநதாமுமபடி தான் உயாததஸ்தானத்தி னினது- ஸருஷ்டிககிற பரமஹாவெனவும், பொருள.

அஷ்டராக்ஷலாதிபா- நீதியறறுசுகொடுகேரலசெலுதத்தன்புறநி ருந்தபூதேவியினதுபயம்நீங்க அவதரித்தலினவிஷ்ணுவுக்கு ‘நாடி’ என்றார்.

விரா- மும்மூர்த்தியிருவா - அாததநாரசவரா- ருதரவுருவா அஷ்டமூர்த்தியிருவா - ஸதயோஜாதா - வாமதேவா- அகோரர் - ததபுருஷா - ஈசானா, ஏகாதசருதரா- என்னும் பதினேரம்சாகளினகுணபூர்த்தியும் ஸ்ரீராமரிடத்திருந்தமைதோன்ற ஏகாதசா’ என்னும் பத்ததினால் சிவனைக்குறித்தது.

பரமஹாவினுடைய தலையினகன் தேவா ஜனித்தமையாலும், சுத்த ஸாத்வீகம் ஜனித்தமையாலும், அந்தசுத்தஸாதவிகதெயவருணம்- இரத ஸ்ரீராமரிடத்துள்ளமைதோன்ற - நான்குமுகங்களுள்ளவொன்ப பொருள்படுகின்ற ‘நாலவா’ என்னும் பத்ததினால் பரமஹாவைக்குறித்தது.

இனி யந்தரம்வருமாறு கூறுவன்.

‘நீதிசேரோடைமாகளிறனனுதயராசிகோணடிஸ்’ என்றதை- “ஒடைமாகளிறனுதயராசிகோள்” இல்- நாடி- நீதிசேர்- எனப் பிரித்துக்கொள். பிரித்தால் ஒடைமாகளிறனாகிய ஸ்ரீராமரது “உதயராசி” என்றதால்- உ- உயிரிலேந்தாவதாக்கையால் (ரு), த- (எ) அதிலிருக்கும் ஆகார உயிர் (க) ஆக (அ), ய- என்பதில்- ய்- (கக) அதிலேறியிருக்கும்- அகார உயிர் (ஊ) ஆக (கஉ), உ- விலவந்தது (ரு), த- விலவந்தது (ட), ய- விலவந்தது (கஉ), இம்மூன்றையுஞ் சொல்லிப்பின்பு ‘ராசி’ என்றதால்- இம்மூன்றுதொகையுஞ் சேர்க்க (உரு) ஆகிறது. இத்தொகையை மூன்றினபேரில் சராசரிப்படுத்த மூவெட்டிருபத்தினுன்கெனறயது. இம்மூன்றும்- கூட்டுத்தொகை இருபத்தைந்தாயினும்- சராசரி என்றதால் ‘ஸெஷ்ட்வாரித்ருஜெக்’ என்னும்வாக்யப்படி- மீதி ஒன்றையுந்தள்ளப்பட்டது. என்றதால்- (ரு) (அ) (கஉ) (உச) இதனை- ‘கோள்’ ‘இல்’ ‘நாடி’ ‘நீதிசேர்’ என்றதால்- இவைகள் மூர்த்திகரம்பெற்ற மந்திரங்களுண்டும், அதனை இடம்பார்த்துச்சேர்க்கச்சொன்னொன்றும், ஆயது. இவைகளை அடைக்க சோதிச்சக்கரத்தில் இடம் யாங்கு எதென ஆலோசிக்கையில் - சாஸ்தரபரிசீலனையில்

காலவிதாநம்.

பெராகழ்.

முஹம்மொபஸ்யாக்ஷகா ப்ரஹ்மீயெயுதகஷ்யத் |

ஈசாநயஜ்ஞாநி வெஷாந்யஸ்ய ஐக்யிணஸு ॥

இந்தச் சலோகார்த்தம்— கிட்டைப்பதினாறுபங்குபண்ணுவதென்றும், நடுவில்— பரம்ஹம் நிற்க நாலிடம் எனவும், ஈசாநமுதல— மேடமுதலியராசியாய்ப் பார்க்கவேண்டுமெனவும் சொல்லியிருத்தலால்— நடுவில்சொல்லிய நானு பரம்ஹஸ்தாநமென்றது இம்மநதிரங்கனாகவேயிருக்குமெனறெண்ணுகையில் பரம்ஹஸம்புரதமான அநதகனக்குள்ளுமநதிரங்குள்— பஞ்சாக்ஷரம் (க), அஷ்டாக்ஷரம் (உ), தவாதசாக்ஷரம் (ங), ப்ரம்ஹகாயதரி (ச), இந்த நான்குநதானென்று அதற்குரிய கோளும், இல்லும் நாட இருபத்தான்கு அக்ஷரமாகியதை மூன்றின்சராசரியென்று சொன்னததினாலேயே— தருபத்தையென்று காயத்ரியின்பெயராதலினால்— காயதரிக்குலாமயமான இம்மஹா மந்த்ரங்களென்று— மந்த்ரதையு நினைக்க இடமாயிற்று.

இவ்விடத்தில் வால்மீகா “ராஜிஹிவ்ய” உக்ஷண ஸம்யுபாதம் | வி
ஷொராயுஷிமஹாம” என்றார். அதனுள்- (ரா’ (உ) ‘ரி’ (ரு) ‘ஜி’
(அ) ‘வ்ய’ (க) ‘அ’ (ங) ‘க்ஷ’ (ஓ) ‘ண’ (ரு). இதனால்-உ-ரு-அ-க-ங-ரு-
இந்த ஆறுதொகையும்- ‘ஸம்யுதம்’ என்றதால் கூட்ட (உச) ஆகியதனாலும்,
‘ஷெலு-கஜி’ என்னும்பெயரின்படி இந்த இருபத்தினைகளையும்- காயதரியெ
னக்கொள்ளப்பட்டது. ‘ஜஹாம’ என்றவிடத்தில் ‘ஜா’ (ரு) ம- பஞ்சா
க்ஷரமெனவும், ‘ஹா’ (அ) ம- அஷ்டாக்ஷரமெனவும், ‘ஹாம’ என்றதால்-
‘ஹ’ (ச) இதை ‘மம்’ என்றதால்- நடத்தெனருயது. ‘ஹா’ என்ற எட்டின்
பேரில்- ‘ஹ’ என்ற நாலைந்தத-எட்டிமநாலும் பன்னிரண்டென ஆயிற்று.
இந்தப்பன்னிரண்டும்- த்வாதசாக்ஷரமெனவும், இதனை ‘ஹிவ்ய’ உக்ஷணஸம்
யுபாதம்’ என்றதால்-ஹிவ்யஸம்யுபாத உக்ஷண-வெமொஉ- இதில் ‘ஸம்யு
தம்’ என்றமையால் சேசொன்றுயிற்று- எனவே பஞ்சாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர,
த்வாதசாக்ஷர, காயதரிகளைச்சேர்க்க எனரா. இவா ‘ஸம்யுதம்’ என்றவிடத்
து- கம்பர்சேசொன்றார். ‘திவ்யஸக்ஷணம்’ என்றவிடத்து- ‘கோனில்’ என்றார்.
இந்நான்குவகை அக்ஷரத்திற்கும்- அதிஷ்டானதேவர் இயப்பச்சைவண்ணொ
ன்பதுதோன்ற- ‘கனிற்றனுதயராசி’ என்றார்.

வினா.— முதல் பஞ்சாக்காரத்திற்குமாத்திரம் உயிரெழுத்தாறசொல்லி-
மற்ற அஷ்டாக்கார, த்வாதசாக்காரத்திற்கு- உயிரெழுத்தாறசொல்லியதென்ன.

விடை.— பஞ்சாக்கரத்தில் ப்ரணவமசேர்ந்ததால் - உயிரொழுத்தாற்சொன்னார். அவ்ஹாக்கர, த்வாதசாக்கரங்களில் - ப்ரணவமசேர்ந்திருப்பதால் - அகரஉயிரேனிய இரண்டொழுத்தால் சொன்னார். அகரம் எழுத்திற்கெல்லாம் ஆகிரேயல் - மந்த்ரங்களுக்கெல்லாம் ஆதி-

பரணவமாதலின் - பரணவத்தோயிற் கூடிய மந்தரங்களுள்ளுங் குறிப்புக்கேற்ப- அகர உயிர்சோந்தமெய்யெழுத்தாற் சொன்னார். வினா- நடுவில் அவ்ஊடாகூரத்தையும், தவாதசாகூரத்தையுஞ்சொல்லி முதலில்- பஞ்சாகூரத்தையும், கண்டில் கராததிரியையுஞ்சொல்லியதென்னே.

விடை.— நடுகின்ற அவ்ஊடாகூரமூரத்தையும், தவாதசாகூரமூரத்தையும், ஒருருவாகியவிஷ்ணுவாகியும், வலதுபுறம் சிவன, இடதுபுறம் பிரமனாகியும், நிறு விளங்கப்பட்ட - பரமபுருஷனே ராகவ உருக் கொண்டதால் அவ்வாறுசொன்னார். மேலும் - ராமாவதாரத்தில்- பாதி விஷ்ணுதெய்வத்தவமாதலாற்றான்- ராமரை விஷ்ணுதெய்வமென்பது- இவ்விடத்தில் வாலமீகா “விஷ்ணுரூபபூமிமாவா ம” என்று- விஷ்ணு அமசமபாதிதெய்வமும், கால அம்சம் சிவாமசமென்றும், காலம்சம பரமஹாமசமென்றும், பொருள்படச் சொல்லியிருக்கின்றார். இம்மஹாமந்தரங்கள்- யந்தரத்திலெவ்வாறடைபபதெனில்- ரிஷபம சிவபெருமானே பரளயகாலத்தில் தர்ம தேவதவமான உருவோடுமின்றுதானாகியவாஹநமாதலாலும், மீனாரம தம்பதிகளிருவராய இணைபிரியாமல் சிவ பெருமானது அர்த்தநாரீசவரஸரூப உருவோடுமி நின்றதாலும், கடகம சுவகரன் வளையலவற்ற திருவிளையாடலினடித்ததாலும், மேலும் அந்தராசிக்கு ஆடியென நடுசா திருநாமத்தையடைந்ததாலும், இம்மூன்று ராசியும்-பசுபதியினது அமசமொத்ததால் “இலலும்.” மீதுளத்திலிருக்குங் கேது- நந்தரூபம்.— அந்நாடு

ஸுராக்ஷு||

வதாஸ்ய-ஞஜே ஸங்காஸம் தாஸகாபு ஹஸிஸக்ஷு||

ரளஜு ஸாஜு மடனொவெதம் தங்கெதம்பு ண்ஜிஜு ஹஜு||

இந்த சுலோகத்தின்கருத்து.— கேதுவானவா- புரமபூபுகை நிறமென்றும், தாரா கரஹங்களுக்கு சிரஸென்றும், சோபமுஹஞாததமென்றும், நந்தரூணத்தோடேசோந்தவொன்றுஞ்சொல்வதால்- அவ்வாறுயருணங்களை அடைந்தகேதுவும், கட்கத்திலிருக்கும் - குறு தேவகுருவாய தக்ஷிணமூரத்தி உருக்கொண்டாரென்று புராணங்களில் பரகித்தமாதலாலும், சந்தான பிநாகபாணியினது மகுடத்திலுதறிகளும் நன்பராதலாலும், இந்தமூன்று கரஹங்களும் கங்காதராதபாரிஷதாளாதலின்- “கோளும்.” நாடெனகிறவிதிப்படி- கோளும்பாரத்து சேனொனவிற்ப்புடிசோக்க- பஞ்சாகூரம் இவ்வாறுவகையாரருகும் அறையில் நாட்டலாயிற்று.

சிவகம்- ஜ்ஞானிவிருந்தஜ்ஞானித்த திருமால்வினது நரசிங்க உருவமாதலாலும், கன்னி- தேவாக்கு அமுதிய அவதரித்த லக்ஷமீகாந்தனது மோலிபிஉருவமாய் கையில் களித்தபயிருடன் கோணியிலிருந்து வந்திருப்பதிக்காகாகுவருந்

ம் சூஹுத்தமாதலினாலும், துலாம்- ஒருபுருஷாகிருதியாய் கையில் தராசுவைத்துக்கொண்டு ஜனங்களையெத புண்ப்பாபத்திற்குத்தக்கபடி படியளக்குங்கடவுள் முஹுத்தமாதலின்- இம்மூன்றும் நாராயணமச மொத்திருத்தலால்- “இலலும்”. துலாத்நினிற்கும் சனிபகவான் ஸூரயபுதரனாய் அவதரித்த நாராயணம்சமாதலின் அந்தசனிவாரத்தினே வேககடாசலப்பெருமானாக குள்ள வரத் துலாத்நங்கள்தனிகைக னெல்லாமசெபய- விஷ்ணு அம்சமாயநின்றதால்- “கோள”. நாடெனறவிதிபடி கோளும்பார்த்து “நீதிசோ” என்ற படிசேர்க்க- அஷ்டாக்ஷரம்- இந்நான்கினொருகுறும்- அறையில் நாட்டலாயிற்று.

வ்ருச்சிகம்- தேருருவெனலால்- விஷ்ணுதவென்றாயிற்று. அதனால் அனந்தன்முதலாய் தனதுமடியில் தாமோதரனைத்தாங்கப்பட்ட நாகரீனமாயின. தனுஸு- ஒருபுருஷன் கையில்விறிபித்ததுகொண்டு- இடிபிறகுக்கீழ் குதிரைபோன்றிருத்தலில்- கலகயாவதாரமுஹுத்தம்போலும் நின்றது ஆதலினாலும்- மகரம்- முதலையுருவமாய முகமாதரம் ந்ருகம்போன்றிருத்தலால்-மத்யாவதாரமுஹுத்தமாயமைந்தது- இம்மூன்றும் வாஸுதேவாம்சத்திற்கு “இல்” ஒத்தலாலும், தனுவினிற்கும். “ராகு” பூமிதேவிசாயாரூபம்- இதற்கு

கூர்மபுராணம்.

மருவுபூமியின்சாயையாமிராகுமண்டலமற்
நிரவிமண்டலநதிங்கண்மண்டலமெனுமிரண்டின்
உணர்செயுகின்றதோரளவதாயவற்றின்கீழலவும்
கரியதாசுமற்றதனிமென்பர்கற்றுணர்ந்தோர்.

இப்பாடலினகருத்தப்படி- ராஹுவானவா பத்மநாபனபதநியாகிய பூமிதேவி- சாயாரூபமாதலாலும், மகரத்திலிருக்கும் ‘குஜன்’ பூமிபுதரன்- இதற்கு

ஸூக்ய.

யாணீமஹுஸௌஹுதௌ விபு-தூதானிஸபேஷுஹு

கூபிராஸூக்திஹஸௌ 3௦மஹுஸுணரிஜிஹு.

இந்தசுலோத்தத்தினகருத்து- பூமிதேவிகர்ப்பத்தில ஜனித்தவொன்பது- அக்காரணத்தால்-அச்சுதரதுபுதராதலாலும், “கோளம்”. நாடெனறபடி நோக்கி அவவிரண்டிகோளும் - வாஸுதேவாம்சபாரிஷத் உருவாதலின்- நீதிசோன்றவிதிபடி இவ்வைவகையோருறும்- அறையில் த்வாதசாக்ஷரம் நாட்டலாயிற்று.

“கும்பம்” ஒருபுருஷன் கையில் கும்பம்பைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனெனலால்- மலோருவாய கையில்மண்டலமெனலும் கட்டைவைத்திருத்தலாலும், மீனம் வாலுத்தலையுமாய கவ்விநிற்கின்றதால்- அம்மீன் குஞ்சு பொறிப்பதில் அளவின்றிப்பெரும் ஸ்ருஷ்டிவிருத்தியால் ப்ரம்ஹாம்சமாயிற்று. ‘மேஷம்’ யாகவஸ்துவானதாலும் - பிரமருக்கு அஜ்ஞைன்கிறபெயரால்

நான்காவது :

ஸாம்யமா யொத்திருத்தலாலும், 'இலலும்'. ப்ரம்ஹதேவர்பேரானி அஸாரகுருவாய நிறபதாலும், ம்ருதஸஞ்சீவிமந்திர பயிற்சியாலும், மேஷத்திவிருக்கும் புதன வித்வானுதலாலும், ஜோதிஷதெய்வமாதலாலும், அதிவிருக்கும் ஸூரியன் ஸருஷ்டியால் ஸாக்ஷாத்காரமாகிய ப்ரம்ஹதேவருவனே ஆதலாலும், இம்முனதுகரஹங்களும் ப்ரம்ஹபாரிஷதானுருவத்தோடு- ப்ரம்ஹாம்சம்பெறதுநின்றதால் 'கோளம்'. நாடென்ற படிபாத்தது - இவ்வறு வகையோரும் ப்ரம்ஹாம்சமாய நின்றதால் அவரருகுதும் அறையில் 'நிதிசோ' என்றவிதிப்படி - ப்ரம்ஹகாயத்ரி நாட்டலாயிற்று. இவ்வாறு- மந்தரம்அடைக்கவிதிசொல்லியதால்- மந்தரம்அடைப்பதெல்லாம்- யந்த்ரமெனல - மந்தரசாஸத்ரவிதியாதலின்- யந்த்ரமென்றாயிற்று. "மாசனிற்றனுதுயராசி" என்றதால்- பெருமைபொருந்திய 'ஸ்ரீராமரது உதயராசி - பஞ்சாக்ஷர அஷ்டாக்ஷர த்வாதசாக்ஷர காயத்ரி என்பனவாயமைதலின்- இரத யந்தரத்திற்கு - ஸ்ரீராமஜாதகயந்த்ரமெனவும் நாலுகேந்த்ரங்களிலும் பரமோச்ச சரஹங்கள்நாலவாகினது சுழற்காற்றமழைகூட்டநிற்பதுபோல்- பூரணதுகரஹமுஹஞாததமாயநிறறலின்- மஹாயந்த்ர மென்றும், இவ்வாறாய- இரண்டிகாரணங்களாலும், ஸ்ரீராமஜாதக மஹாயந்த்ர மெனப்பெயரமைந்தது. இரதயந்தரம்- ஜோதிச்சசுரத்திற்கு சுபாவத்தினே உரியதாயினும்- ஸ்ரீராமர் அவதரித்ததைமுனைட்டு- ராமாயணத்திலுசொல்லியதால்- இந்நூற்கு- ஸ்ரீராமஜாதகமென்று பெயரமைந்தது. இம்மஹாயந்த்ரத்திலு- ஐந்தாமுனாயிறுசொல்லியவிதிப்படி சாந்திபுரிவதற்கு - க்ரஹசாந்தியெனப்பெயராம். இதிலடைந்த பஞ்சாக்ஷரமானது இவ்வுலகத்திலுள்ள சைவமத்ததையெல்லாம்விளங்கச்செய்து- சிலரை ஆசாராயராகவும், சிலரை சிஷ்யராகவும் புரிதம்செயல்கின்றது. அஷ்டாக்ஷர த்வாதசாக்ஷரங்கள்-ஐகத்திலுள்ள அவ்ஷணவமத்தினுதாரமாய்விளங்கி- சிலரை சிஷ்யராளாகவும், சிலரை ஆசாராயராகவியும், பாகவதாளிஷ்டபூர்த்திபண்ணி நிற்கனரன. ப்ரம்ஹகாயத்ரி இதற்கெலாந்தாயபோன்று- வேதமாதாவெனப்பெயர்பெறது- ப்ரம்ஹணரென வேதியர்க்கு- ப்ரம்ஹணீகத்தையீரது- மூர்த்திகரித்துநின்றது.

வினா.— உலகத்தில் (கஉ) ராசியாயவகுக்கும்-ஜோதியந்தரத்தை (கசு) அறையாயமுதி அதில் உதயராசியெனனும் பதத்தை - நானாவிதமாயப்பிரித்தது - நான்கு மஹாயந்தரவகளுனவும், அதுகள்நிற்க இடமென்றும், இவ்வண்ணந்தாதபூர்யப்பட- கும்பாசொன்னுதான் னுசொலவது நகைப்பிறகிடமாகிறது. எது உலகத்தில் வழங்கிவருகின்றதோ அதற்குச்சந்த்ரேறக்குறையச் சொல்லியிருக்கும் அனுஷ்டாந்ததை ஒப்புவது ஸஹஜம்-லோகாசாரவிருத்தமானாஸ்த்ரமும், முனி பழையவழக்கமில்லாததையும், இப்பாடலில்- நீர் அத்தஞ்சொன்னுலெப்படியொப்பலரம்.

விடை.— நீவினவினதுசரியன்று- நான்- லோகாசாரவிருத்தமாயும், முநுஷி விஸாததையுஞ் சொல்லவேணுமென்கிற அகத்தியமென்ன- அதிலுள்ளாத அத்தததை நான் பொருத்திச் சொல்லியமெல்-

ஸாயகாலம்- அஸ்தமந லக்ஷ்மியிதமாதலின்- அது அர்த்தநாரீச்
வரூபமான சிவரூபமாதலின்- அவ்வேனைவிறசெய்யும் ஸாயாதுஷ்டாநம்யா
வமு சிவபுரீத்யர்த்தமெனவும், அக்காலத்தில மற்ருருதேவனை பூஜிப்பதாவ
து- ஸேவிபதாவது செயயக்கூடாதென்றும்வீதி- அதற்குச்சரியாய் சிவன்
கோவிலில் 'ப்ரதோஷகால பூசையேபுரிநதம் - அஸ்தமநாததின் ஒரு முஹூ
ர்த்தத்தின்பின்பு - வீஷ்ணுகோவிலமுதலிய ஆலயங்களிலும் வழங்கிவருகி
றது. ஆதலின் எநதமதஸாத்ரம எநதஆச்ரமிகளுஞ்செய்யும் காலவநதனையே
லாம்- நாராயணரதென்றும், ஸாயவந்தநமெலாம் சந்தரமௌஸியதென்றும்
இநத இரண்டிதேவனாயும் திருமும் பீராத் திககராதவர் பரஷ்டராய்போவொ
னதும், சோதிடசாஸ்திரவீதி. இவவிதியை ஊஹிககபட்டவர் பேதகஉபா
ஸ்திபை அடையார். “உதயராசிகோணடி” “நீதிசோ” என்றதற்குபொருள்
உதயராசி என்றும், பஞ்சாக்கூர, அஷ்டாக்கூர, தவாதசாக்கூர, காயத்ரிக்கு
‘நாடி’ எனலால் ஜகத்திலவழங்கும் “நீதிசோ” என்றார்- வழக்கத்தைச்சே
டானவே - ஒருவன் விசேஷசுபதிநததில்செய்யும் - நான்கு சராத்தத்திலும்,
ச்ராதத்திலும், வுண்ணவதிலும், முநதி விச்வதேவனாவரிதது- பின்பு வ
ஸரூபமாகிய பிதிரையும், அதற்குப்பின் ருத்ரஉருவாய பிதாமஹனாயும், பி
னீபு ஆதித்யஉருவாய பிரபிதாமஹனாயும், வாயுமூலதோடவகி அபரதக்ஷண
மாய்வரிப்பதென - அபரகர்மத்தினும், பூரவகாமத்தினும், அநதபிதிர் தேவ
தைகளுக்குச் ச்ராததம்புரிவதெனனை- இதனது ஆதாரத்தை விசாரிப்பையாகில்
அதுமுமுமையு மிநதம் ஹாயநதராதுஷ்டாநமேயாம். அதில சிலபாகம் இநத
விச்வேதேவா மாஹாதமயத்தை- காடகமென்னும்- வேதத்தில் விளம்பமாய்
சொல்லியிருக்கிறார்-ஆகிலும் அதனது அர்த்தம் இதன்பெருமை என்றமட்டில்
தெரிகிறது. விச்வேதேவாயாரொனில் - விச்வமென்பது ஜகமென்று அர்த்தம்.
அவிச்வத்திற்கு தேவொனலால் ஜகதேவொனவே - “ஸர்வம் வீஷ்ணுமயம்
ஜகத” என்றவிதிப்படி பூதேவீசுஹிதராய் நாராயண னொன்சொல்லும் வா
ஸுதேவொனல் ஒருவிதம்; விச்வமாகிய ஜகததையெல்லாம் தன்வயிற்றிலவை
த்துக்கொண்டு - தான் ஜகன்மாதாவாய் ஈருயிர்போனின் துராபியில் உலகை
எலாம்பூப்பதொருவிதம்; அப்படிப்பட்ட ஜகஸ்வருபியாகிய விச்வேதேவரா
கிற் வாஸுதேவமாததி - இநதஜோதியநதர்த்தின் வாயுமூலையினை அவரது
ஆவரணங்களோடு நின்றதால்-அவ்வாஸு தேவராகிய விச்வேதேவரை கிழக
குமுகமாய் வாயவ்யமூலையிலவைத்து - மாதருதெய்வமென்னும், ச்ருதிப்படி
ஜகன்மாதாவாகிய விச்வேதேவரை முன்வரிக்கிறார்கள்.

அவரது பெருமையில் சில

பாகவதம்.

பாதம்பார்தலைபனி யிருவீசும்புகண்பரிதி
வேதம்பாட்டுவெண் மதிமனந்திசைசெவியாக
ஒதுபேருலகனைத்து மோருருவமாம்புருடன்
ஆகியாமவதாரமென்றறைகுவாறிந்தோர்.

உலகம்யாவுநல்லவயவமாதலின் உணாக்கும்
அலகின்மாமறையந்தண ராகுதிபசுநெய்
யிலகியேயெழுமகத்தழலி னிதவினுகாவோர்
பொலியும்பூபயிம் முதலவப்புருடனேயாமால்.

இந்த விசுவேதேவ அம்சகணம்- இரண்டிகோடி ஈருயிராதலின் இணை பிரியாதவொன்றும், இவரைமுதல வரிச்சாவிடில்- மாத்ருநாஷகன்போல் ப் ரஷ்டனாகிறான். அவன்கர்மமும் பூர்த்தியாவதில்லை - அதுஎவ்வாறெனில் ஒரு வனுக்கு மாதாவால் குலமேறபட்டவேண்டும்-குலம் ஏறப்பட்டபின்பு தான் குல த்திற்குத்தக்க ஆசாரமாதலின்- குலத்தைவிளக்குவது மாதாவாதலின்- மாத்ருபூஜை முதலில் செய்யவேண்டு மென்றாயிற்று. — அதேரீதியாய்தன்னைக்க ர்ப்பத்தில் வைத்திருந்த மாத்ரு உருவாய இரட்டையாய விசுவேதேவரை முன்வரிக்கிறார்கள்.

பித்ரு உருவ தேவரொன்பவா - யாரொனில் விஷ்ணுரூபமான- வஸுக ணம்- அ- கோடி; இந்தகணத்தில கோடிக்கு ஒருவர் எனமானாகள் ஆக- எட டிகோடிக்கு எண்மர் எனமானாகள்- இவர்ஸ்ரீமநாராயணரது அஷ்டாக்ஷர உருவமாயமைந்தவர்-அந்தஅஷ்டாக்ஷரச்சை நாராயணர் விராட்புருஷராபு முதலிலுருவங்களுள் எல்லாம் ஆதியாய்த் தோற்றியதால் அவரிலே யிருந்து மற்றையஉருவெல்லாம்- உத்பத்தியாகவேண்டியிருந்ததால்- அந்த அக்ஷரதெ ய்வத்தை, பிதாவென்று ஸாவலோக பிதாவாதலால்; — இரண்டாவது பித்ரு வர்ணமாய் வரிக்கிறார்கள். — இவரதுஸ்வரூபத்திற்கு-

பாகவதம்.

இலகுமேழ்வகை யினில்வருசராசரத்தேயு
முலகெலாந்தனியுதிப்பது மொழிந்தடங்குவது
மலகிலாதவன்பாலா தி லையவயவமாந்
கலையலாதுவேறுல கெனக்காட்டலுமில்லையால்.

எங்குமாய்நிறைதெய்வமோடெப்பொருளாகத்துந்
தங்குமிச்சைஎன்றுணா தருசத்திகளுடனே
யங்கொழுஞ்சுடரவிர்தரு பொன்மயமாகிப்
பொங்குமண்டத்தில் விராட்டெனப்பொலிந்தனன்புருடன்.

ஆங்குதத்துவமெமக்குநீயளித்திகண்ணென்ன
நீங்கிநின்னவழுத்தலு நிலவுபேரொளியா
யோங்குமுன்னவனவற்றினைப பொருந்தியொன்றாக
வீங்குநீரினிற்பிறந்தது விளங்குபேரண்டம்.

இதனால் உலகவித்து நாராயண உருவென் பதறி- இந்த அஷ்டாக்ஷர தேவருக்குதலாம் மேல்பாகமாயும்; சிங்கமுன்கன்னியும்- நிருதிதிக்கினு மிரு ப்பதால்- அத்திக்கின்அந்த அஷ்டாக்ஷர உருவராய நாராயண உருவமாய- பி தாவைவரிக்கிறார்கள்.

பிதாமஹரூபமாயவரிக்ருதேவர்யாரொனில. பிதாமஹரூபந்ரூபமாய வரிப்பதல் - ருதரூபம் பதினொருகோடி- அநதகோடிகொருவர் ஐமாணர் கள்- இவர்கெலா மாதாரதெயவம தக்ஷணமூர்த்தி-இவர்க்கெலாம்- பஞ்சா ஸ்ராமே மூலமந்தரமாய விளவகும்-அமமஹாமந்தரத்திற்குப் பின் அம்சத்து கருத்தகக படிகாயதரிக்ருமுண்பி, அபபபிபபட்ட தக்ஷணமூர்த்திஉருவாகிய குருவிறகு- கட்சம உச்சஸதாநமாதலால்-அது அபஸவ்யமாய்வரிப்பதில்-அஷ்ட டாக்ஷரத்திற்குப்பின் - பஞ்சாஸ்ராதெயவமாதலின்-அவாபிதாமகராய வரிக்க பபட்டார-அவாரோ தெற்கினு மாகநேயத்தினும்நிற்பதால்-அவளையும்- உத்த ராபிமுகமாய ஆக்கிநேய அருகிலவைத்து வரிக்ருகாள். அநத தக்ஷணமூர்த்தி ஸாவலோககுருவாதலாற்றான்-அவாவாணுத்திற்கு குருவாணமெனலாயிற்று.

இனிபிதாமஹா ஆதித்யஉருவமெனற்றகுவிவரம். ஆதித்ய உருவம்ப னிொண்டிகோடி- கோடிகொருவராகப் பன்னிருவா ஐமாணர்கள்; அபப ன்னிருவா யாரொனில.- தாதா (க) ஆயமா (உ) யித்ரன (ங) வருணன்(ச) சகரன் (ரு) விசுவான (சு) பாஸகரன் (எ) பகன் (அ) த்வஷ்டா (க) விஷ் ணு (க0) ககன (கக) பூஷா (கஉ) இவவாதித்யருலகத்தில் பரதயக்ஷதெய வமாதலாலும் அவராலேயே ஸகலகோடகளுக்கும் நாட்களுக்கும் ஒளியிற் றும். உலகத்தில் ஸருஷ்டிமுதலியமுத்தொழிலும் நடாததி ரக்ஷிப்பதாலும் உலகத்தில் முக்யதெயவமாய வலித்துபிரமகாயதரிக்ரு அதிஷ்டானதெய்வ மாதலினாலும், அவர்க்குரியகாயத்ரி யைபராமஹணீகம் விளங்கும்பொட்டு பராமஹணபரமபராயிலேயே அதுஷ்டித்து வருவதால்-அச்சூர்யன் உலகில் எவவாறுபரதயக்ஷதெயவமோ அபபடியே - அநத பீஜாஸ்ர உபாஸகராகிய பராமஹணாகளையும், பூஸாராளெனச்சொல்வது - அததெயவத்திற்கு மிக்க தெய்வமில்லாத ஸ்வயஞ்சோதியாதலாலும், அநதமார்க்கமே பராமஹசர்ய, க்ர ஹஸத், வானபரஸ்த, ஸனயாஸியளுக்கும்- அதிவர்ணசர்யிகளுக்கும், நிரவி கல் பசமாகிவிஷ்டாளுக்கும், முமுக்ஷுநவமார்ச்சகம் அதைவிட; வேறிலாமை யினாலும், அவருருவமாய ப்ரபிதாமஹவாணம் வரிக்ருகார்கள் - அந்தவாணத் துக்கு அபபால் வர்ணமில்லாமல் போயவிட்டதுஇக்காயதரி அக்ஷரமும், அத ற்கு அதிஷ்டாநமாகிய சூரியனாகியபிரமாவும், தவாதசாஸ்ர, அஷ்டாஸ்ர பஞ்சாஸ்ர, வாஸுதேவநாராயண சிவஉருவாதலின் - அததெய்வமெலாமிவ றென்பததோன்ற- அவருடன் இவளையும்- வடக்குமுகமாகவே வைத்து வரி க்கினருர்கள் - இதற்குச்சூரியாய முப்பாட்டன், பாட்டன், தகபபன், கற்பத் திலிருந்ததான் நாலரும் ப்ரபிதா மஹிலிருந்து - உத்பவராதலால்- அந்த உத்பத்தித்ரமமாகவே- படிப்படியாய் - உயர்ந்தமைகாண்க. சூரியனசுவதே வாதமகஸ்வரூபமாகையால் - அவர்க்குபூர்ணபலமாகிய பரமோச்ச ஸ்தான மேஷம் - அமமேஷத்தின்காலம்- தேவன்- தினத்தின் விதிப்படி - உத்தராய ணமாகிய தேவாபகலில (கரு) நாழிகைக்குமேல் - உ0- நாழிகைக்கு- குதப காலமென்றும், மாத்தியாநீர்க்காலமென்றும்; ஆனதால்-அநதகுதபகாலத்தில் சகலசாரத்தமுதலிய பிதர்மேதமும், ஸூர்யனுக்கு பூர்ணபரீதியூகும் பொ ருட்டு செய்வதென விதி ஏற்பட்டது.-

சூரியன் கைல தேவதர உருவமென்பதற்கு-

பாகவதம்.

வைய்யகம்படைத்திடுமலரிண்ணலும்

பொய்யறுமாயனுமபுகலுமீசனு

மைய்யசெங்கதிர்களொராயிரநதிகழ்

வெய்யவகுமெனவிளம்புநூலகளே.

அக்காலத்தில் ஸூர்யவநதந்தில்- முகயமானமாத்தியாஹநீகம். செய்யாமல எந்தகாமஞ் செய்யினும் அந்தகாமம் நஷ்டமென்று. முந்தஞாபினை உபாசிக்காததும்ந்ததால் தள்ளப்படுகிறதுபோல - தேவர்தினமாகிய வருஷத்துக் கொருதினம் - பிதியாக்கும்முகயமாயசெய்யவேண்டுமெனவும், அந்த பிதியாக்குமான இந்த மஹாயநதரதிலுள்ள - வாஸுதேவ, நாராயண, சிவ, ஸூர்ய உருவமான - தவாதசாக்ஷர அஷ்டாக்ஷர பஞ்சாக்ஷர காயதரீதேவதைகளை. விசுவேதேவிரண்டுக்கோடி- வஸு-கணம் எட்டு கோடி ருத்ரகணம் பகிநெருக்கோடி ஆதித்யகணம்பணிரெண்டு கோடி ஆக முப்பத்திமுக்கோடி. தேவருருவமாய் - விசுவேதேவபித்ருபிதாமஹ பரபிதாமஹானென்று வரிதையநதரீதேவதைகளைபூசிப்பது- ஜகத்தில் வழங்கிவருவதால்- இவைகள் எந்தர ஆராதணமே என்று நாடில் நீதிசேரென்றவிடத்தில் - ஜகத்தில் வழங்குநீதி எனச்சோக்கலாயின. இவ்வாறு - மாதா பிதா - குரு - தெய்வம் - என்னும், விசுவேதேவபித்ரு பிதாமஹ பரபிதாமஹபூஜையாகியமுமமூர்த்திபூஜை வருஷத்துக்கு ஒருதடவை ச்ராததமாயாவது பூசிக்காதவன் - பரஷ்டனாய விடுவதுரிச்சயம், இந்த ச்ராதத்தமெனகிறமஹாயநதரபூஜை இந்தபநதரபூஜை என்றறியாமலேவழங்கிவரப்படுகின்றது.

“களிநனுதயராசிகோள்” நாடில் “நீதிசோ” என்றற்கு - மறஜோ உலகவிதம் ஒருவன்செய்யும் சராதத்தத்தில்- முதல் பிராமஹணாவரிததல்- அக்ஷியிலாஹுதி செய்தல், விகரம்போய்தல், பிண்டம்போய்தல், தாபபணம் செய்தல், இவைபஞ்ச மஹாயகளுமெனவழங்கிவருகின்றன. யோசிக்கையில் அந்தமஹாயநதரதுஷ்டானமாகவேயிருக்கின்றது, எவ்வாறெனில் - பராமஹணன்முகத்தினும்விகரம்வைப்பதும் வாஸுதேவபரீதயாததமாம். வாஸுதேவாஸம்ஸாரியாதலால் அந்தச்ராததவாணததுகருரிய பராமணா - எல்லாரும் பந்திஉடையவராகவே யிருக்கவேண்டும். அக்ஷியில்ஹோமம்செய்வது, ஸூர்யபரீதியாதலால்- ஸூர்யபூசரிப்புக்காகவே அக்ஷியிலுபசரிக்கிறார்கள. ஸூர்யனிடத்திலிருக்கும் பலமாநனென்கிற அக்ஷி உலகத்திலுள்ள சுசிஎன்னும்- அக்ஷிக்கு சஹோதரனாகையால் - அந்தஸூர்யாக்கிக்குப் ரீதியாம்நிமித்தம் இந்தபூயியிலுள்ள சுசிஅக்ஷியில்ஹோமம்செய்வதென்றும், ஆயிறது.

பிண்டம். வைத்துஅதிலாவாஸிப்பதுருதரபரீதியாம். எவ்வாறெனில் ருத்ரருக்கு ருதரபலிஎன்றுபிண்டத்தினே தருபதியாதலால் - அவர்க்குபிண்டம்போடுவது த்ருபதியாகும். ஜலத்தில் தர்ப்பணஞ்செய்கிறது. ஜலத்தில் சயநிக்கும் நாராயண பரீதியாதலின் - ஜலதாபபணம் நாராயண ரதென்றாயிற்று. ச்ராதத்தவாண்மங்களெல்லாம் அபலவயமாயும், செய்கையெல்லாம்

ஸவயமாயுமசெய்வதை இந்தமஹாயநதரத்தில் உலகநடை எனப்பதிக. — ‘நா
 டுல்’ ‘நீதிசோ’ என்றதால் - மறஞாவகைசொல்வன ஒருபராஹ்மணன் முத
 ல் ப்ருமசாயத்தைப்பூண்டு - இரண்டாவதில்லறநதாவகி மூன்றாவது வான
 பரஸ்தமதரித்து - நான்காவது சநயாஸமாகிறது. இந்த ஆசரமம் (ச)ம் அதி
 லுள்ள - தவமெல்லாமிந்தமஹாயநதராதுஸாரமாகவே ஆகிறது. இதுஇந்தய
 நதர ஆராதனமென அனேகாகளுக்கருத்தெரியாமலே அதுஷ்டித்து வருகிறாக
 ள். — அது எவ்வாறெனில் - முதல், காபாஷ்டமத்தில் - பரஹ்மசாயம்பூண
 கிறாக்கள். அநதபரமஹசாயயரஸ்ஸமாவாதனைத்தில் - அஷ்டவ்ரதமென அ
 துஷ்டித்துவருகிறாக்கள் - அநத ஆசரணையானது - இந்தமஹாயநதரத்தில் -
 அஷ்டாக்கூர மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீமநாராயண மூர்த்தி - முதலில் பறற்றவரா
 ய - ஏதாக்காசத்தினினதுரு சிதருபியாய - உகித்தனரெனசாஸதரங்கள் சொ
 லவதால், அவரொருவரோ அன்றி - மறறெனது மிலாதவராதலின் - அவரது
 பீஜாக்கூர எட்டாதலின் இந்த எட்டி அக்கூரவிதிப்படி - சரபாஷ்டமத்தினு ப
 நயநம் செய்வதெனும், பரஹ்மசாயநதத்தில் மேலெழுதிய அஷ்டாக்கூ
 ரரூபமாய - அஷ்டமஹாயரதரு செயயவேண்டி மெனதும், விதிகள் ஏற்பட
 டன் - ஸ்ரீமநாராயணா. பறற்றவ ரெனபற்றரு-

பாகவதம்.

பறறெழிந்தவாநாடுமபரமனாக
 குறறுநோககிலுருகுணமில்லென
 முறறுணாநதமுள்ளெனமொழிதலும்
 வெறறிவேறெகைவிதுரளவிளம்புவான்.

இந்தப்பாடலால் - நாராயணாபறற்றவனெனப்பதிக.

விவாஹமபுரிவது கரஹஸ்தாபமவிதி - அதினஸாரம் பரஜாவருத்தி
 யேயாம். அபுதர உத்பத்தியானது - ஒருபெண் - பூததுரீராடியநாடொட்டி
 (கஉ) தினத்தில் காபம் அடைவதுவே - அதற்குப்பின் காபந் தரிப்பதில்
 யாதலின் - இந்தமஹாயநதரத் தி லைமநதவாஸாதேவா - காபத்தோடு ஐ
 ததெலாநதாவரும் உருவமாம் தவாதசாக்கூரமூர்த்தியாதலின், அவரது ப்ரீத
 யர்த்தமே - கரஹஸ்தம் பூண்பது - தவாதசாக்கூரரூபப்படி பனினொன்றிதி
 நத்தில் காபந் தரித்தலால் - வாசுதேவாக்கூரிப தெனறாயிறது. அதற்கு

கூரிமம்.

அருப்புமுலையாபூபபெயநிராட்டயருநாண் முதலாத
 தெர்த்தநாள்களிராறிநிறிவகடோறுமகிழ்சிறப்பக
 கருப்பமினிநின்றுமளவுகலவாருநிறகருவழித்தோ
 னுருப்பநகமிவாககாருமெனனமறைகளோதுமால்.

இந்தப்பாடலாலுமுன் சொன்னவைஅறிக. வரநபரஸ்தம் காய்தரிக்கு
 ரிய ஸஞாயபரீத்யாததமாம். அது எவ்வாறெனில் - ஸஞாயனசஞ்சாரியாதலால்
 இவ்வாசரமியுமவனத்தில் சஞ்சரிப்பெனவும், சூாயன - அன்னி ஆதலால் ப
 ஞ்சாகமிமத்தியில் - தவஞ்செய்வதெனும், காயத்ரி. (உச) எழுத்தாதலால் -

தத்வம் இருபத்தினூழையும், அடக்குவதென்றும், இவ்வாற்றினால்- ஸூர்யபீதி என ஆயிற்று. ஸநயாஸம் பஞ்சாக்ஷரத்திற்குரிய சிவராத்நாமமென அறிக. அது எவ்வாறெனில் - கங்காதார ஸதாதபஸ்வியாதலால்- ஸநகாதியர்க்கு உப தேசிப்பவராய்- பஞ்சாக்ஷரத்திற்கு தெய்வமாய- தக்ஷணமூத்தியாகிய குருவிற்கு - கடகம் உச்சஸ்தாநமாதலாலும், அது சந்த்ரனுக்கு பூர்ணபலநதரும் ஸ்வக்ஷேத்ரமாதலாலும், இம்மஹாயநதரத்திலுள்ள சிவருபமான தக்ஷிணமூர்த்திக்கு த்ருபதியாகும்பொருட்டு ஆசைஅற்றவாகளாய- ஸகலமுநத நநது- மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி புலன்வழிசெல்லாவண்ணம் அடக்கிருவெனப்பெயாபெற்று - ப்ரம்ஹஞ்ஞானவான்களாய- சந்தரஉருவாகிய மனதை அடக்கி நிறகின்றாராகள, அவ்வாறுபுரியும் ஸநயாஸமானது சிவ பீதியாம். இவ்வாறுநாட்டில் வழங்குஞ்செயகை, 'மாகுநிறனுதயராசி' என்றற்கு ஓர்சிறப்புரை. மகத்தான பஞ்சாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர, த்வாதசாக்ஷர, காயத்ரி, எனலால் மஹததென்றல் - பஞ்சாக்ஷரமானது எந்தனமைய தெனில்ப்ரஹ்மோத்தரகாண்டம்.

ஐந்தெழுத்தினுண்மருவிநாமாருயிர்சென்று
சிந்தைகாணருஞ்சிவபதஞ்செறிநதிநிறந்தா
விந்தமந்திரநிலைபரப்பிரமமேயென்பா
வந்தனைத்தொழிலசசசிதாநந்தசின்மயத்தோரா
முக்கனையகனமாருண்முதல்வனுமதுபோற்
நக்கமநதிரமெவற்றினுநதலேமையைநதெழுத்தே
தொக்கநான்மறைப்பிரணவமாதியாய்ததொடங்கி
யொக்கவேரதியேயளப்பிலாபரகதியுற்றார்.

எனலா லிவை பரஹ்மஸம்பநதமான மஹாயநதரமெனல்காண்க.

இந்தமநதிரத்தால் பேறுபெற்றவர்- அப்பா, ஸந்தரா, மாணிக்கவாசகர், சம்பநதர் முதலிய அறுபத்துமூவரும்- பரஹ்மோத்தரகாண்டத்திலும் உபதேசகாண்டத்திலும் சொல்லவருமனேக அனபரும், அளவுகடந்தவர். மேலுமிந்தமந்த்ரமே காயத்ரியாயதுஷ்டிக்கும் அநேகம்சைவாகுகும், உட்ஸமயமாகிய- வைரம், வாமம், காளாமுகம், மஹாவ்ரதம், பாசுபதம், சைவம், இநதஸமயங்களுக்கும் அநத ஸமயபீஜாக்ஷரமாய் நிறநலும், சத்யோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருஷம், ஈசாநம், என்னினற- மடாசார்யதவமாக்கலும், அந்தமடத்துக்குரிய சிஷ்யானைவஹித்தலும், இநதமகாமநதரமே.

அஷ்டாக்ஷரமானது, ஆதியில்பரம் ஜோதி உருவமாய் ஸ்ருஷ்டிக்கு ஆதிகாரணமாகியதும்- ப்ரஹ்மாதக்யுழ்வானை- அவர்தகப்பனாநீரேரிட்டஆபததுக்கெல்லாம் ரக்ஷித்ததும், அஜாமீனன் முதலிய அனேகம் அன்பர்களை சுத்தாளாக்கியதும், மற்றுமுள்ளதேவிகள், நாகர்கள், முதலிய அனேகம்அன்பரை தன்யாளாக்கியதும்- ஆழ்வார்களாகிய பரமபாகவதர்களை அடிமையாக்கி ஸ்ரீமந் நாராயணனருவீரததும், ஸமயாசாரபத்ததியாய் ஆசார்யர்களாக்கிஸமாத்ரயங்கள் முதலியவுஞ்செய்ய சிஷ்யாருமாக்குகையும், இவ்வஷ்டாக்ஷரமே.

த்வாதசாஷ்டாம் - ஆதியில் ப்ரளயகாலத்தில்- நமபெருமாள்- ஆலீஸின் மேல்பாளிகொண்டிருந்து - ஸகல அண்டபுவரகோடிகளும், விதைகளும்நசிகாமல் - தனது - உறதிக்கமலத்தில் வைத்துகாப்பாற்ற உருவமாய் நின்றதும் - மாரீசகண்டேயா ஆறுமனுகாலம் தவம்செய்ய அவர்க்கு பரணையகாட்டியதும் தருவனுகு தேவருலகத்திற்கெல்லாமுயர்ந்த விஷ்ணுபதமருளியதும், அநேகமடாதிபதிகள் சிஷ்யானைவழித்ததும் தேவாகளுக்கமுதிர்த்துமாம்.

பரஹ்மகாயதரியின் விசேஷமயாதெனில் - ஆதியில் - தாமரைமலரில் ஜனிதகாலையில் ஒன்றுகாணாமல் தானுறையுநதாமரைமலரை மாத்திரங்கணமிதிக்கதது - நாளத்தினவழியேபேரய- தேவவாஷ்த்தில் ஆயிரம் ஆண்டுதேடியும்பாராயுங்காணாமல்வெளிவந்து பின்பு திக்கக்குங்காலத்தில்-சிதா காசத்தில- தப-என அசரீரியாய ஒருவாக ஜடிகக- அந்த- த- எனனுமெழுத்தை ஆதியாய ஜபித்து தவருசெய்ததன்பேரில்-பகவதஸநதர்சனமாய் உலகைஸ்ருஷ்டித்தும், இசுகாலையினும் பரஹ்மணாகளை எககுலத்தோரியும் முதல்வராசுகளையும், இருபிறப்புறச்செய்ததும், ஞாநபூரிதாளாகுகளையும், விச்வாமிதரா முதலிய ரிஷிகளுக்கு நிக்ரஹாதுக்ரஹசக்தியையீந்ததும், இருபத்தினுக்கு அக்ஷரஉருவான இம்மஹாமந்தரமே.

“நாடிவேகாதசாநால்வருச்சரே” என்றதற்கு சிறப்புணாசொலவன் இதை ‘நாடு஁காதசாநால்வரில்’ ‘உச்சரே’ எனக்கொள்க. அதனால் பூமியில்வதரித்த பதினொரு அவதாரங்களில்- நால்வருக்குள் - இவா உயர்ந்தவனான ஆம்; நாடு஁காதசா” எனலால்- விசுமபில்- ஏகாதசா- வருவீக்கப்பட்டது, அதற்குபாகவதம்.

இருபத்தோடி ரண்டெனுமவதாரங்கண்முறையே மருவுமிப்படிமாயவனகலைகளானினுங் கருதுசீரவதாரங்கள்கண்களிலேஎண்ணில் அரியவாரிதிமணலினுமநேகமென்றைவார்.

இதனு லிருபத்திரண்டு அவதாரங்களை விசேஷமென்றுஅறிக. அவற்றுள் அயோநிஜம் (கக) யோநிஜம் (கக)

க- விராட்டபுஷா.	க- நாரதர்.
உ- நீரிலசயநிகும நாராயணா.	உ- தத்தாததோயர்.
௩- ஸநகாதியா.	௩- கபிலா.
௪- வராஹம்.	௪- வாமநா.
௫- ஹம்ஸம்.	௫- விருஷபயோ஁.
௬- நரசிங்கம்.	௬- யாகபுருஷா.
௭- மோஹிநி.	௭- நரநாராயணா.
௮- தன்வநதரி.	௮- வயாஸா.
௯- கூாமம்.	௯- பரசுராமா.
க0- மதஸ்யம்.	க0- ப்ருதசக்ரவாத்தி.
க௧- ஹயகரீவா.	க௧- ஸ்ரீராமா.

இந்த யோஜிதமாய - கக - வருள் - ப்ருத - க, ரிஷபர் - ௨, வா
மநர், ௩- இராமர்-ச, இந்நாலவரும் உலகத்திலுள்ள - செல்வத்துளெல்லாம்,
அரசென்கிறசெல்வமே மேலானதாதலால், அச்செல்வநதுயக்க அவதரித்தா
ரேனும், ப்ருதசுக்ரவாததி, தனதகப்பனநாளில் - இழந்த பாக்யமெல்லாம்
தான்ஸ்வயார்ஜிதமாய- ஸம்பாதித்தாரா விருஷபயோகி (௬௦) லக்ஷமவருடம்
அரசாண்டும் - சத்துருவைவெல்லாதிருநது நெடுநாளேககுப்பின, ஒருமதமே
ற்படுத்தினர், வாமநருககுப்பதினானு உலகுங்கிடத்தும் - அதனை அனபா
க்கருளி, தான்உபேந்தராரான், ஆதலாலநதமுனது அவதாரங்களிலும், ஓர்
ஒர்குறை உண்டாயிருந்தது, இவவிராமரோவென்றால் லகலசெல்வத்துடன்,
அவதரித்ததால், உயாநதவனோ என்றார். இவயநதரவிருத்தாரதத்தை, யஜ்ஞா
வேதம், நாலாங்காண்டம் முதல பரசநம் (௨௨) ஆவது பஞ்சாதியில் சொல
லி இருக்கின்றார்.

நானகாவது உனா - முற்றற்று.

ஐந்தாவது உனா

இதனால்- யந்தரஸதாபநதேசமும், பலனும், அறியலாம்.

“நீடுறுமாலைகதகடசநீதிசேரோடைமாகுளிறனுதயராசிகோனாடி
லேகாதசாநாலவருச்சோ” எனபதை ‘கல்’ ‘கடகம்’ ‘நீ’ ‘தி’ ‘சேரோடை’
‘மா’ இவைகளில்- ‘களிறனுதயராசிகோனாடி’ ஸ்ரீராமரது ‘உதயம்’ ஜ
ன்மலகநத்தையும், ‘ராசி’ பதினாறுவீட்டையும், ‘உதயராசி’ எனலால் - பஞ
சாக்கூர, அஷ்டாக்கூர, தவாதசாக்கூர, காயதரி, இதனையும், ‘கோள்’ நவகர
ஹங்களையும், ‘நாடில்’ நாட்டுவையாகில்- ‘மா’ ‘மதி’ ‘மால்’ ‘ஐ’ ‘நாடு’ ‘இல்’
இவைகள் முதலா உடைய- ‘நீதிசோ’ அததற்குரியவைகளைச் சோப்பையா
கில்- அதற்குரிய பலன்கள் உறுய் கிடைக்கும்.—— அஃதெவ்வாறெனில்-

“கல்” என்றால் - சிலை உருவமாயநின்ற தெய்வங்களிடத்தும், ‘கட
கம்’ என்றால் - கடத்தில் ஜலம்பூரித்து ஜபஞ்செய்யும் கும்பத்தினிடத்தும்,
‘நீ’ என்றால்-அன்பாமுதலியமுன்னிலையிலும், ‘தி’என்பது, ‘தி’என்கருறுக்கல்
விகாரமாய்நின்றது. ‘தி’ என்றால்- அக்நியினிடத்தும், ‘சேரோடை’ என்றால்
பொன், வெள்ளி முதலிய பஞ்சலோஹததால் சேர்க்கப்பட்ட தகடுமுதலிய-
ரகையிலெனவும், ‘மா’ என்றால்- விபூதிமுதலிய துளியாயிருக்கும் வஸ்துக்
களிடத்தும், ‘களிறனுதயராசிகோனாடி’ எனவே- கல்லினுட்டுதலாவது,
ஸ்திரநாய் பூஜைசெய்யப்பட்ட விஷ்ணுவிக்ரஹம், சிவவிக்ரஹம், ஐயநர்,
புடாரியார், மடம், ஸத்ரம், அரண்மனை, யாகசாலை, நீதிஸதலம், சர பூஜை
செய்யப்பட்ட உதஸவவிக்ரஹங்கள் துண்ணாடி, படம்முதலியவற்றிலும், அடி
யிலாவது, நடுவிலாவது, தலையிலாவது, ‘களிறனுதயராசிகோள்’ கோதண்
டபாணியினது- ஜன்மலக்நராசிக்ரஹநிலை- பஞ்சாக்கூர அஷ்டாக்கூர தவாத
சாக்கூர காயதரி இவற்றை- ‘நாடில்’ ‘பொறிப்பில்’ ‘மா’ ‘நீடுறும்’ எனவே
லக்ஷமீகடாக்கூங்கிடைக்குமென்றதால்- மஹிமை மிகவும் உண்டாமென்றார்.

கடகமென்னும் பூர்ணகும் பத்தினுட்டுதலாவது - வரதஜராதநிமி ததம்வைக்குங்கும்பம், சாரங்கிகலசம், மாரியம்மன்வேபபிலைக்குங்கலசம், திராதயாதராகமநகலசம்; தைலம், ஓளஷததைல முதலிய ஜலம்போன்ற வ ஸதுபூரிதமாயிருக்கும் கலசங்களில் 'கனிற்றனுதயராகிகோணுடிஸ்' இநத ராமஜாதகமஹாயநதரத்தைப்பொறிப்பில்- 'மதிநீடுதும்' புத்திகூர்மையாம் என்றா. எனவே புத்திமமுறுகுதலே காரணமான பித்தன், வினையன், அறிவி னன், அசிலன், சூதகன், நோயன், கோபி, தூர்த்தன், காமி. மோஹி, பிணக் கன், அக்ஞாநி, இவாகளமுதலியோர்ககு - அநநீராட்டின - அநரோயநீங்கி புத்திகூர்மையாமெனலாயிறது.

'நீ' என்றால்- உன்னிடமென்றாயிறது. உன்னிடமென்றாலுன் னிருதய ததிலும், தன்னுடன் பிணங்குறுகணவனிடத்தில் - பாரியும், தனக்குவசப்ப டாத- பாரியினிடத்தில் சுணவனும், துதிநியினிடத்தில் பூஷிகும அன்பனும் அகவாயுவினிடத்தில் ஆவாங்கும யஜமானும், செலவரிடத்தில் அவாஸமு ஹம்பாாததறையும் வரிஞனும், பாகவநரிடத்தில் டிமைசெய்யும் அடியாரும், பூதாவேச பிசாச பரகிபநதககனவிமோசநஞ்செய்யதெயவ உபாஸகத்தில் முயலும், மந்தரசாஸநரகளும, கொடுவையான வாஹந்திட்டத்தேனாபவ னும், திருக்குறையிறும, ஆ, மேதி, யானை, ஆடு, முதலிய ம்ருகங்களினிடத் தேஆளபவனும், "கனிற்றனுதயராகிகோனாடிஸ்" இநத மஹாயநதரத்தைப் பொறிப்பில்- "மாலநீடுதும்" என்றார். எனலால் - அதுகளுக்குரியவரிடத்தில் வசப்படாமலிருக்குநதிருக்குநீங்கி- ஆசை மிகவும் உண்டா குமென்றா.

'தீ' என்றால் ஓளபாஸநாகநி- லோஹகளை உருகச்செய்யும். அகநி இவைகளில் இநதமஹாயநதரத்தைநாட்டில்- 'ஐ' 'நீடுதும்' என்றா. ஐ-என் னும் அழகுமிகுமென்றா. அழகுமிகுமுகுமதிறம் எனனெனில்- குஷ்டம், பித் தவீக்கம், விதைவீக்கம், மூத்ர கிராசிரம், சூனாவயிது, அங்கணம், ரணம், மேஹம், சூலை, பிடிப்பு, காக்கைவலிப்பு, நடமுஸைதவம், முதலிய அங்க உரு வத்தைக் குறைவுபடுத்தும் இத்தயாதி வயாதிநீங்கி அழகுறுமென்றா. "சே ரோடை" என்றா-சோககப்பட்ட என்றதால்- பொன், வெள்ளி, செம்பு, நய ம, இரும்பு, முதலியவற்றால்சோததுசெய்த- 'ஓடை' பட்டமென்றாயிற்று. பட்டம் தகடு உருவாதலால் - இவகே தகடு எனக்கொள்ளப்பட்ட எனவே- பஞ்சலோஹம் சேர்ந்த தகட்டில் "கனிற்றனுதயராகிகோணுடிஸ்" முன்சொ ல்லியவண்ணம் ஸ்ரீராமஜாதகமஹாயநதரத்தைப்பொறிப்பில்- "நாநீடுதும்" என்றார்- 'நாநீ' எனலால் - க்ராமமெனலாயிறது. அதனுறுமுதொழிற்குரிய தென்னும் நீர், நிலம், ஆள், அடிமை, வ்யாபாரம், ராஜ்யத்வம், உத்யாநீவரம், முதலிய உலகச்செல்வமெல்லாம்மிகவுமுண்டாகுமென்றார். 'மா' வில்நாட்டில் என்றால்- விபூதி, குங்குமம், சுதமப்பப்பாடி, ஓளஷத சூணங்கன், மணல், அரிசி, முதலிய எழுந்தெழுத உரியநாயிருக்கும் மாவைப்போலிருக்கும் வஸ் துவில் 'கனிற்றனுதயராகிகோணுடிஸ்' ஜாநகீகாரதனுடைய, ஜாதசமஹாயந் தரத்தைப் பொறிப்பில் 'இஸ்' நீடுதும், எனலால்- குடும்பத்திற்குரிய - ஸ்திரீ கள், பிள்ளைகள், பெண்கள், தநம், நானயம், ஆள், அடிமை, பததுக்கள், ய

சஸு, வித்தை, நோயின்றிவாழ்ககை; முதலிய இலஹ வருத்திக்குரியசமப
த்தெலலாம்- மிகவும் செழிக்குமென்றா.

வினா.— கர்கடகமென்னும் ஸம்ஸகருதபதத்தை- வல்லின் - ந கரமாக்கி-
கல- கடகம்- எனப்பிரித்ததெவவாரும்.

விடை.— கர்கடக மென்னும்பதம் - ஸம்ஸகருத்திற்கே உரியதென விதி
எங்குளது? வடமொழி காகடகமெனில் தமிழில்- இணைநதியலகா
லை- யரலக்கிரமும், ரவவழியுவவுமாம், எனறவிகளினபடி - கரி
க்டகமென்றவது, கருக்கடகமென்றவது, ஆகவேண்டும். அவ்வா
ருகாமையின அடைபடுத்தபெயராய்- நண்டுக்கு வளைகலலுந்தொ
ழிலினால்- கற்கடகமென்றா. இதற்கு முதலாவதுகையில் 'நாமி' எ
ன்னும்பெயர் மிதுரத்திற்கு வாததற்கு - சினேநதிரமடிகைப்பாடல்
சொன்னேனே- அதனதனிச்சொல்லில்- 'தோடலவன்'என- தோ
ணமிகின்ற அலவனென்று சொல்லியிருக்கின்றா. அதனால் - வளை
தோணமும் அலவனென்றயதுபோ ல்வரும் - கற்கடகமென்றா.

இவ்வறுவகை ப்ரயோகங்களில் ஒருவர் தமக்கிருக்குங் குறைவுநீங்கு
வதற்குஎவ்வாறாய் எவ்விடத்திலிரத யநதரத்தைநாட்டி பூசிக்கவேண்டுமோ
அந்த அந்தவிடத்திலவவாறு பூசிப்பாராகிலதற்குரியபயனைப்பெறுவரென்ப
தாம்.

வினா.— பூஜித்து ஜபிப்பினென்றீரோ-அது இப்பாடலிலெங்கேசொன்னா.

விடை.— “களிற்றனாதயராசிகோளநாடிஸேகாதசாநால்வருச்சரோ” என்
றார். இதனாலெந்தவிடத்திலாவது- ஸ்ரீராமஜாதகமஹாயநந்தரத்தை
நாட்டுவானாகில்- ‘ஏகாதசாநால்வருச்சரோ’ என்றார். இங்கே ஏகாத
சம் என்பதை- ஏகம் தசமெனவும், நால்வரென்பதை- நாலுபடித்
தரமெனவுங்கொளவையாகில்- க - ௧0 - ௧00 - ௧000 - என்றா
கும்- ‘உச்சரோ’ என்றதற்கு- உச்சரிப்பவரென்ப பொருள்கொள்க.
எனவே இதற்குசொல்லிய நான்கு மஹாமந்த்ரங்களும்- ஆயிரம்உரு
உச்சரிக்கவேண்டுமென்றாகிறது.— இதற்கு -மந்தரசாஸ்தர

ஸூக்யம்.

ஸவாதவ்யுதம் ஸீதகொணவகூஃ

ஸாயானுவினாவ்யுததாஸஸாயுஷி

சூராயுபஞ்ஞபூதிவத ஹஸு

சூகஷ்டணனூஸம்ஸாயுராயுரணாயு

ஸீனிஸாயாயுபெயுஸீஞஹஸுதாஸாயு

முஹயுதஸாயுஸீஜுவ்யுதெவாநுபெயு

ஹரிபுணவஸுபெதம் ஸீனாயுபெயு ஹஸு

முஹஸுதிஸுபெயுதமுஹஸுபெயுஸுபெயு.

இந்த சுலோகங்களின் கருத்து.— இந்த மஹாமந்த்ரங்களை ஆயிரம் தரம் உச்சரித்தால் பூதாவேசமுதலிய க்ஷத்ரங்களும் போய்விடுமென்பது. ஒன்று- பததுக்குமேல 'நாலவா' என்றதுநாலு படித்தரமாக- ௧௦௦-௧௦௦௦- ௧௦௦௦௦- ௧௦௦௦௦௦- மென்றும், அர்த்தங்கொள்ளும்.— 'உதயராசிகோள் நாடில், 'நீதிசோ' 'மாலைநீடுதும்' எனலால்- 'உதயராசி' பஞ்சாங்கூர, அஷ்டாங்கூர, தவாதசாங்கூர, காயதரிகளும், 'கோள்' நவகரஹங்களையும், 'நாடில்' மஹாயந்தரத்தில் ஸதாபித்தால்- 'நீதிசோ' அதனை ஸவருபம் தொழில் குணங்களுக்குரியபலனகளைகூட்டும்- 'மாலைநீடுதும்' எனலால்- எந்தராசி, க்ரஹம், மந்த்ரங்களுக்கு - எந்தபலன் உரியதோ- அது ஒழுங்காய பங்கமின்றி க்கிடைக்கமுண்டபதாம். எவ்வாறெனில்— வருஷபம்சிவவாஹநமாதலாலொருவன் உழுதொழிறகுரிய மாடுகளவருத்தி அடையும்பொருட்டு-மாட்டுவியாபாரம் வருத்தி அடையும்பொருட்டும், மாட்டுநோயநீங்கவும், அபேகைகூடுள்ளவன் இந்தராமஜாதகம் எழுதி அதிலிருக்கும் வருஷபராசியில் அர்ச்சித்து பூசித்து-- அதற்குரிய பஞ்சாங்கூரத்தை - ௧௦௦௦ - ௨௬ உச்சரிப்பவனில் அவன்கோரிகைமுற்றமென்றும், ஒருவன் குடும்பியாய ஸதீயுடனிலேபிறவாமுனைவியச்சிப்பவனும், கானவிதையை இச்சிப்பவனும், விவாஹம் செய்துக்கொள்ளப்பட்டவனும், இம்மஹாயந்தரத்திலிருக்கும் மிதுரத்தை மனதில் பாவித்து- அதிலினைப்பிரியாத அர்த்தநாரீச்வரரூபமாயிருக்கும் தேவதையை தயாரித்து- அதற்குரிய பஞ்சாங்கூரத்தை-௧௦௦௦- ௨௬ உச்சரிப்பவனில் அவனதுஎண்ணப்படி கைகூட்டுமென்றும், நல்லஆபரணங்கள்பூண்டுகொள்ள இச்சையுள்ளவன்- இம்மஹாயந்தரத்திலிருக்கும் கடகராசியை அர்ச்சித்துபூசித்து-அதற்குரிய பஞ்சாங்கூரத்தை-௧௦௦௦- ௨௬ஜபித்து நடேசனை தயாரிப்பானில் அவன் நினைத்தபடிக்காகுமென்றும், கொலை, களவு, வஞ்சனை, பழவினைதொடாபுநோய், தனை அனுகாமலிருக்கும்பொருட்டும், துஷ்டரது கொடிய எண்ணந்தனை அனுகாமலிருக்கும்பொருட்டும், எண்ணமுள்ளவர் அக்ரி ௨௬வமாய் நுதராம்சமபெற்று- மிதுரத்திலிருக்கும் கேதுவை தயாரித்து அர்ச்சித்து பூசித்து- அவாகுரிய பஞ்சாங்கூரத்தை- ௧௦௦௦- ௨௬ உச்சரிப்பாராகில் அவர்கோரிகை நிறைவேறுமென்றும், தமக்கு குரு உபதேசம் பலிக்கும்பொருட்டும், தாம் உபாசித்ததெய்வம் ப்ரதயக்ஷமாகும்பொருட்டும், மனக்கவலைநீங்கும்பொருட்டும், ராஜ்யோகம் சித்திகளும் பொருட்டும், இந்தமஹாயந்தரத்தை தயாரம்செய்து அதில் கடகமாகிய கீர்த்திஸ்தாரத்தினிற்கும்- தக்ஷிணமூர்த்தி அமசமாய் உச்சராகிய ராஜாவை- அர்ச்சித்து பூஜித்து தயாரித்து அதற்குரிய மூலமந்த்ரமாகிய பஞ்சாங்கூரத்தை- ௧௦௦௦- ௨௬ உச்சரிப்பாராகில் அவாநினைத்தவாறுமுற்றமென்றும், முத்து, மாணிக்ய வயாபாரஞ்செய்யும்பொருட்டும், பசு, எருது, முதலியகால்நடை வருத்திசெய்வதற்கும் அநதவிலங்கினைய்களைநீர்த்ததற்பொருட்டும்- மாத்ருவம்சம் வருத்தியாகும்பொருட்டும்- தோப்புவைக்கவும், கிணறுதோண்டவும், குளம்வெட்டவும், பயிர்வளம் நீர்வளம் மிகவும் - கப்பலமுதலியனசெய்யவும், விதை விதைக்கவும், இந்த மஹாயந்தரத்தை மனதில் தயாரித்து கங்

காதராத ஜடாமண்டலத்திலவிளங்குங் கடகசுந்தரனை அர்ச்சித்து பூஜித்து அவாக்குரிய பஞ்சாக்ஷரத்தை- ௧௦௦௦ - உருஉச்சரிப்பாராகில் அவா எத்தந்தித் தொழில் முற்றமென்றும், இவ்வாறு பஞ்சாக்ஷரம் நின்றநடுஅறையை பக்கத்தில் சூழ்ந்த- வருஷம், மிதநம், கடகம், கேது, குரு, சந்தரன், இவர்களுக்கெல்லாம் பீஜாக்ஷரமாய் நின்றதா ஸ்வாகள்குணந தொழிலாலுண்டாகும் நன்மையெல்லாம் அனபாகளை அடையுமென்றும்- 'மாலைநடுதும்' என்ற தாலவருவிக்கப்பட்டது.

வரிம்ஹராசிவினவிசேஷம்.— சிங்கமானது- பரஹ்லாதனதுபாவனை ப்படி னுன்னிடத்தேதோன்றி ஸாயங்காலஸமயத்தில் ஹிரண்யனைக்கொன்று-இராதிரிநாழிகை- ௫- இடமேல பரஹ்லாதனை அருளிநின்ற முஹூர்த்தம். ஐந்தாநாழிகை எண்பதெவ்வாறேல்- தக்ஷிணாயனம் தேவாக்ஷிரெவனமும், உத்தராயணம்பக்கென்றுருசொலவது- அதில நக்ஷிணாயனஆதிக்கமாதமாதலின் அது குருவுக்கு உச்சவீடாயும், சந்தரனுக்கு ஆட்சியாதலாலும், குருவும் சந்தரனும் சிவாமசுருபத்திற்கு அகிலமான உச்ச ஆட்சிஸ்தாநமாதலின்- அது தேவா ஸந்தியாகாலமும், இரவில்- ௫- நாழிகைவகாயிலாதலின் தேவா சந்திபோல்- மஹாபயமாநததையுங்குறி- தினம் ஸந்தியாகாலத்தில் சிவபூஜையே விசேஷமென்றாயிற்று. அவவாறாகிய இரவில் ஐந்து நாழிகைக்குமேல்- பத்தாநாழிகைக்குள் சிங்கத்தினசாலமாதலின் அக்காலையிலேயே - நாராயணரை வணங்கவேண்டுமென்றாயிற்று. இத்தனமையவாய் சிங்கத்தை அக்காலையிலிருந்த மஹாயந்தரத்தில் பரஹ்லாதனைப்போலவழுத்தி அர்ச்சித்து பூஜித்து அதற்குரிய அஷ்டாக்ஷரத்தை- ௧௦௦௦- உரு உச்சரிப்பாராகில் சிங்கத்தைக்கண்ட அலப் ம்ருகங்களைப்போல சத்ருக்கள் அணுகராகள். துஷ்டகரஹவர்களும், ஒருவன்சாபமும், இடி தண்ணீர் கரைய இவற்றால் யாதொரு ஆபததகளும் நேரிடாது.

கனயாராசி- சிதாகாசுருபமாகிய ஸ்ரீமநாராயணமூர்த்தி தனனையே கதியென்றடைந்த அன்பரை ரக்ஷிக்குமபொருட்டு மோஹிநிருபத்தோடு பக்திஹிநாளாகிய அசுரரைவஞ்சித்து - தனதன்பருக்கு அமுதிரந்த கனயாராசியை - தோணியினபேரிலிருப்பவளாய் கினைத்து பராரத்தித்து- இம்மஹாயந்தரத்தி லர்ச்சித்து பூஜித்து அதற்குரிய அஷ்டாக்ஷரத்தை ஆயிரமுரு உச்சரிப்பாராகில்- நோய், வறுமை, தளாச்சி, அங்குலநீரம், முதலியவின்றி- அரோக தருடஸுலக்ஷணமுண்டாய் தீர்க்காயஸும்பெற்றவாழ்வாரகள், இரவில்- ௧௦- நாழிகைக்குமேல் - ௧௫ - நாழிகைக்குள் நிசிவயாபகமான காலமாய் க்ஷீராபதி யிலிருக்கும் தனது ஜோதிர்வீமநமே தோணியாயமைந்தருபமாதலின்- துலாராசி ஸ்ரீமநாராயணமூர்த்திவாய் அவரவர் இருவினைகளைச் சீர்ந்துக்கி நிற்கும்ஸமகுணம்பற்றியே- துலாததற்கு ஜலராசியெனப்பெயரும்பது. அந்நீரில்சயநிப்பவர் ஸ்ரீதர லென்பதுதோன்ற - சனிபகவானுக்கு உச்சராகி துவாமென்றும், அவா கரியவென்ற முருந்தருருவாதலின் - ராத்ரி- ௧௫- நாழிகைக்குமேல்- ௨௦- நாழிகைக்குள்ளாக ஸகலஜங்களுக்கும் சயநகாலம் அதனாற்றான் அக்காலம் நிசியென்றும் ஸாவததுக்குந தள்ளுபடி

யென்றும், அந்நிதனாயினகண்ணே பகலதுயகரும் ஆஹாரத்தை ரகதமாக்கி உடம்பெலாம்பரவீவளரரகங்குருகாலம் இதற்காதல்-அவவீசனுக்கு ரக, ணைதொழிலென்றும் ஆயிறம். ஆதலால்- அலாததை அசசித்து பூஜித்து- அதற்குரிய அஷ்டாஷ்டரத்தை- ௧000- உரு உச்சரிப்பராகில் அந்நபகதருக கு அஷ்காலமீகி - சதகாலம் மிகும் வியாபாரவாததகம் உயரும். வினைவ லையினின்றும் விலகிவிடுவா. சிச்சுருசாரமான தாததேவதைகள் சககாரு ணககள் அணுகாது, ஜலரோகமாவது, ஜலாண்டமாவது, நேரிடாது. பூதபவீ வ்யதவாததமாநகாலமும அறிவா. அலாததல் சனிநிறபதால் அவாவீஷ- வெனாமாகாயத்திறகு அந்நபராதலால் விஷ்ணுவெனும்பெயாக குரிமையாய- முமநாத்திஉருவாய- ஸூயபுதராதலாலும்- மனஸேஹாதராதலாலும்- ஆயுளை அளக்கும். ஸூயபுதரதவத்தினும்- அவருக்கு ஆயுஷ்காரக னென பபெயரமெனது- ஸவாதி நாலாங்காலில் நின்றதால் - ஸவாதி காற்றருபமாத லால் - பதமநாபருருவாநிய சனிபகவான காற்று நகததரத்தி லேறியதால் ஸ்ரீராமருக்கு வாயுமுமாறாவாஹநமாறா. இத்தனமையராய- சனிபகவானே மஹாயநதரத்தில் தயாநித்து அசசித்து பூஜித்து - அவாக்குரிய அஷ்டாஷ்ட ரத்தை ஆயிர முரு உச்சரிப்பாராகில் சரீரத்தி னேயினி நிஷ்களையகமான ஊளத்தோடும் தீர்த்துயுருதறு-யமபாதையறறு- மிதயாநதத்தையடைவா ரகள். மனோசஞ்சலமறறுதவராகள். “நீதிதோமாவீரீ” தும்” எனலால்அஷ்ட டாஷ்டரத்தைச குழந்த நான்கு ஆவரணங்களாலும் அந்நகுரிய குணங்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வரிச்சுகம் விஷ்ணுவாவதலால் - நாகமெனக்கொள்ளப பட்டது.

வினா.— வருச்சுகம் நேளாய பரவித்தமாயிருக்க- அதைப் பாம்பெனச் சொல்வது எவ்வாறாகும்.

விடை.— வருச்சுகம் வீராட்புருஷனுக்கு ஆண் குழிணதாநமாய அது ரா ஹுவெனனும் பாம்பிற்கு அந்நபலமான உச்சஸ்தாநமாதலால்- பா ம்பினவாக்கமெனதுகொள்ளப்பட்டது. வருச்சுகம் ராஹுவிற்கு உச்சஸ்தாநமெனபதற்கு-

சினேகநிரமாவீ.

நாகத்துநடபுக கோனனமகராரியாமு
வேகநதருமணமீதாநிகுடம்- ஆகுங்கால்
உச்சநதேருதறபகைநண்டரிமேடம்
எச்சநதருநீசமேது.

இதனை வருச்சுகம் பாம்புருவமெனறறிக.— வருச்சுகம்சமான நாகத்தில் சகராயுதன சயநித்ததாலும் - அநநாகம் வீராடருபமாகிப் உலக ததைத்தாவகுதனாலும், கடல்கடைநதமுதீர்த்ததாலும், இரவி ஸ்ருபதராமி கைக்குமேல்- இருபததைநதநாழிகைக்குள் அதனகாலமாகையாலது உஷக் காலமாய, அககாலையில் பரணைகளுகுகுள்ள மனோகளங்கத்து, ஸல்லாம் தான கவாநதுகொண்டு சித்தத்தில்தெளிவீரதுகின்றதால்த வ்ருச்சுகத்தை மஹாயநதரத்தில் தயாநித்து அசசித்து பூஜித்து அதற்குரிய தவாதசாஷ்ட

ரத்தை ஆயிரமுரு உச்சரிப்பராகில்- விஷ்ணு உபாதி அறவராய பாம்பு, தேள், இவைமுதலியவற்றின் விஷம்போகக்கூடும் வல்லமையுடைய மந்தரவிதி பெற்று களங்கமற்ற சித்தத்தோடுவாழ்வா. — தனுஸ் - இடப்பின்கீழ்குதி னாயுருவமாயும், இடப்பிறகுமேலொருபுருஷன் கையிலவிற்பிடித்து கலையா வதாரமுஹூரத்தமாயநின்று - ராதரி- உரு- நாழிகைக்குமேலுதயம்வரையி னிறறலால் அககாலையில் உலகத்தில் தனுமாஸத்தில் தெருமெழுதிப் பூக்கள வைத்து அலங்கரித்தலும், தேவாக்கெல்லாம் பூசைசெய்தலும், ஸர்வமவிஷ்ணுமயமஜகத என்றவாக்யப்படி அக்காலம் சுத்தஸாத்மீககாலமாதலாதற்க தீசராகிய சாரங்கபாணியைவந்திப்பது வழக்கமாயவருகிறது. அப்படிப்பட்ட தனுஸை குதிராவாஹமூர்பவரும், விலவித்தை அப்பயஸிப்பவரும், அந யராயுத்ததால் தனக்குப்பீடையிலலாமையையிச்சிப்பவரும், மஹாயநதரத் தில் துர்ராசியை த்யாசித்து அர்ச்சித்துபூஜித்து அதற்குரிய தவாதசாக்ஷரம் ஆயிரமுரு உச்சரித்து உபாவிப்பனாகில்- களங்கமற்றமனதுடன் அவாகோரி க்கைமுறமும். — மகரராசியினவிசேஷம். மகரம் மதஸயாவதார ழம்சம். அது நைமித்திக பரளயத்தில் பகதானையும், ஸகலவிததுக்களையும், ஒரு கபப லிலதாங்கிநின்று- வேதம்திருடிய அஸ்ரணைக்கொன்று- ஜகதரக்ஷணம்செய தமுஹூர்த்தமாயும், உத்தராயநத்தில் தேவாக்குதயமாய-ரு - நாழிகைக்கு ளளகாலமாதலாலும், அவவேளையிறசெய்யும் நிதயகாமாதுஷ்டாந ஓளபா ஸம் முதலிய ஆநதிகங்களும், பீனுருவாகிய நாராயண பரீதியாய உதயத்தி லே ஸகலமதஸதரு மெந்தஜாதியாருஞ்செய்யும் அக்காலத்தியகாமமெல்லாம் வாஸுதேவ பரீதியேயாம். இத்தன்மையவாய மகரத்தை- ஒருவன் ஜலத்தி லுண்டாகும் அல்பவிஷ்ணு உபதரவயிலலாமலும், ஜலகண்டம்வராமலும், கிண டு, ஏரி, குளம், முதலியவற்றிலுபததுவராமலும், கபபல தோணி முதலிய தில்லாபங்கிடைக்கும்பொருட்டும்-அவைகளுக்கு தியிங்கிலமுதலியவைகளா லிடைபூநிறி காப்பாற்றுகியிருந்தமாயும், தனதுபயிர்களுக்குநீர்வளம்குறை வில்லாமலிருக்கும்பொருட்டும், கோரிக்கையுள்ளவா இரத்தமஹாயநதரத்தில் மகரராசியை தயாநித்து அர்ச்சித்து பூசித்து அதற்குமூலமந்தரமாகிய தவா தசாக்ஷரத்தை- ஆயிரமுரு ஜபிப்பராகில் அவா பராதத்தனைநிறைவேறும். — திருடர் உபதரவயிலலாமலும், க்ஷுத்ர குரய காற்றுச்சங்கை அணுகாமலிரு க்கவும், துஷ்டாக்ஷைவெலுதலபொருட்டும் அபஸவயவியாலாபார்த்தம்பெ றவும், மஹாய்யாதிநீங்கவும், எண்ணமுள்ளவர் மஹாயநதரத்தை மனதில் த யாநித்து- துர் ராஹுஸை அர்ச்சித்து பூசித்து- அவாகுரியமூலமந்தரமா கிய- த்வாதசாக்ஷரத்தை- ஆயிரமுரு உச்சரிப்பாராகி லவர் பராதத்தனைமுற மும். இரத குஜன் பூமிபுத்ராதலாலும், அக்ஷிருபாதலாலும், ரணகுராத லாலும், ஸ்ரீவாஸுதேவனது சக்ரஉஹுவாதலாலும், இந்த அநுகாரகனை யுத்த த்தில் ஐயத்தின்பொருட்டும், வயிற்றுரோய், ரக்தம், மூலம், ரணம், குத்தல, முதலிய ஈத்தவியாதி நீங்கும்பொருட்டும், பூமிபலன் பலிக்கும்பொருட்டும், ஒருத்தி- தனக்கிருக்கும் ரக்த ச்ராவகம் இல்லாமலிருக்கும்பொருட்டும், ம்ரு தப்ரஜையாகாமல தீர்க்காயுளுடன் புத்ரோதபத்தியாகும்பொருட்டும், பூமி

யுண்டாகும்பொருட்டும், வயாஜ்யம், த்வேஷ்யமில்லாமலிருக்கும்பொருட்டும், ஸதிரீஸௌக்யத்தின்பொருட்டும், ப்ராத்தக்ஷையுள்ளவன் இந்த மகர்ச் செவ்வாயை- த்யாபித்து அாச்சித்து பூஜித்து அவற்குரிய த்வாதசாக்ஷரத்தை ஆயிரமுரு உச்சரிப்பானுதல் மரோபீஷ்டம் நிறைவேறுமென்றும், இந்த அங்கரகன் பூஸ்தினைதலாலும், இவன் அதயுச்சராயிருநதநக்ஷத்ரம் வஸூநக்ஷத்ரமாதலாலும், இரட்டைராசியாதலாலும், களதரஸதாரமாதலாலும், உபகரணமெல்லாம் பூமிஅம்சமே பலத்து நின்றதனால்- பூபுதரியே ஸ்ரீராமருக்குக் களத்ரமானான். இவ்வாறு 'மாலைரீடுறு' என்றதால் - த்வாதசாக்ஷரத்திற்கு அருகில் குமுந்தபாரிஷதாருக்குள்ள குணங்கனையும், தொழிலகனையும், ஒழுங்காக வருவித்துக்கொள்ளப்பட்டன.

இனி பரஹ்மசாயத்ரிகுரிய 'கோளும்' 'இலலும்', 'நாடு' 'நீதிசேர்' 'மாலைரீடுறு' என்றதால்- இந்நமந்தரம் பரஹ்மமயமாதலாலும், ஸாவலோக ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பரஹ்மாவையே அதிஷ்டாந்தெய்வமாக்கொண்டு ஸாவாதுக்ரஹசக்தியோடு நிற்பதாம்.— இதன் இனமாகியகுமபம்- தேவர் களுக்கு உதயமாய- ௫- நாழிகைக்குமேல்- ௧௦- நாழிகைக்குள்ளாதலாலும் ஒருபுருடன்மைகயில் பூணகலசமவைததிற்குக்கும் மலரோனுருவாகியதை இம் மஹாயந்தரத்தில் த்யாபித்து- இதற்குரிய மூலமந்தரமாகிய காயதரியை ஆயிரமுருஜபித்து - அாச்சித்து பூஜிப்பார்கில் ஜலபூரிதமான சாரதி கலசத்தில் ஆவாஹிக்குந்தெய்வமெல்லாம் பூானாக்ஷரஹஞ்செய்யும்- தாஹம், பசி, சோகம், சலேஷமம், இவைகளினால் துயருறான், ஜலகண்டம், அடையாது- எனவும், மீனம், தேவர்களுக்கு உபித்து- ௧௦- நாழிகைக்குமேல்- ௨௫- நாழிகைக்குள்ளாதலின், அக்காலம் மாத்திரநீககாலமென்றும், இந்த ராசி வானுரதலையுமாய- ஒன்றினவாலை ஒன்றுகவலிக்கொண்டிருப்பதால் - எந்தகர்மங்களிலும் தெய்வ ஆவாஹஞ்செய்யும்காலமென்றும், ஸந்ததி வருத்தி உருவாதலின்- கல்யாணம்முதலிய வ்ருத்திகரமான சுபகராயங்களுெல்லாம்- அக்காலத்தில் சேய்தால் உததம்பலந தருமென்றும், ஜகதில் ஜநவச்சேஷத்தால்- வேதா அம்சமாகிய மீனத்தை - மஹாயந்தரத்தில் த்யாபித்து அாச்சித்து பூஜித்து- அதற்குரிய மூலமந்தரமாகிய காயதரியை ஆயிரம் உரு ஜபிப்பானுதல் புத்ரபாசயமுண்டாகும். யத்தித்திகராயங்களை நிறைவேறும்.— மேலும்- பகல்- ௧௫- நாழிகைக்குமேல்- ௨௦- நாழிகைக்குள்ளாதலின்- ஸூர்யனுக்கு அதிகபலமான உச்சஸ்தாரமாதலாலும், அந்த ஸூர்யன் ஸாக்ஷாத விகியினுடைய அம்சமாதலாலும் - தரிமூர்த்திருபமாதலாலும் லோகத்தில் பரதயக்ஷதெய்வமாதலாலும், பீஜாக்ஷரமாகிய காயதரிக்கு அதிகபலகாஸுமானதாலும், அதைஉரிமையாயுபாவிக்கும்குலம்- பரஹ்மண்குலமானதால்வநதணாக்குமாத்தரம் மாத்திரநீகம் அகத்தியம் செயவதென ஏற்பட்டதாலும், அவாபுரியும் ஹவயகவயமெல்லாம் அககாலையிறசெயவதெனவும், ஸகல, தேவதாதாரமாம்- ஆகிராசியாதலால்- இதை ஒருவர் மஹாயந்தரத்தில் ஆவாஹம்பண்ணி அாசித்து பூஜித்து அதற்குரிய மூலமந்தரமாகிய காயதரியை ஆயிரமுரு உச்சரிப்பார்கில்- நெய் பால் பாக்யம் வருத்தியுடையும். ஆடு பசு

முதலிய ஸம்பத்துவர்த்திக்கும். அதன்னோய்நீங்கும்.— மீரத்திலிருக்கும் சுக்ரன் மலரவன்பேரராகி ம்ருதஸஞ்சீமீரத்தம் விததியுள்ளவராதலால் வரை இந்த மஹாயந்தரத்தில் பாகயஸ்தாரத்தில் தயாநித்து அவற்குரிய காயத்திரிய ஆயிரமுரு உச்சரித்து அசசித்து பூஜிப்பராகில் - களதரலென க்யமுண்டாம்.— மேஷத்திலிருக்கும் புதன்- வயாபார விதயாகாரகனது லாலிவாகுரிய காயத்திரிய ஆயிரமுருஜிபித்து ஆரதிப்பவருக்கு - வயாபாரமும், விதயாபலிதமுமுண்டாகும்.— மேஷஸூர்யன ஸகலதேவாதமகஸ வருபமாய ஆயுளதெயவமாதலால்வறகுரிய காயத்திரிய ஆயிரமுரு உச்சரித்து மஹாயந்தரத்திலாசசித்து பூஜிப்பராகில்- தோகசாயுளை அடைந்து அரோகத்ருடகாத்தரமாய ஸகலசெவமும்பெற்றுவாமூவாகள். இத்தனமையாய- பரஹ்மகாயத்திரிகுரிய 'கோளும்' 'இல்லும்,' 'நாடி' 'நீதிசோ' 'மாலேநிடுறும்' என்றதாலவருவிகபபட்டது.

'இலநீதிசோ' என்றதற்கு மறநேருரை.— வீட்டை- கசு- பங்குபண்ணென்றபடிசெய்தால்- நடுமுற்றம்-ச-பங்குமவெளி, மறதசுறது நான்குபுறமும்- கஉ- ராசியாம். அம்முற்றம் தெயவஸ்தானமாதலாலதில் கல்யாணம் பொங்கல், சாந்திகளெல்லாஞ்செய்தவருகிராகள். யாவரும்வீட்டுத்தெய்வமென்பது அநதமுற்றமேபாம். ஒருசாரதியில் பாஹ்மஸ்தாரத்தில் பூர்ணகலசமும், ருத்ரஸ்தாரத்தில் ஆசாயரும், அகநியும், பச்சிம்பாகத்தில் தம்பதிகளும், உத்தரபாகத்தில் ஸாதநங்களும் புரிவது இந்த அக்ஷாவிதிதான் - ஒரு ஜாதகத்தை எழுத முதல் ஆயுளபாதததான பின்பு மறதபலன்களையெல்லாம்பாத்தெழுதவேண்டும். தீர்க்காயுளீபவன் சிவபிரானுதலாலும், மீமனை உதைத்தபாதனதலாலும், அக்கடவுளை ஆயுளநீட்சியின்பொருட்டு த்யானிக் கவேண்டிமென்பதுதோன்ற - ஐந்தெழுததை-முதலிற்சொன்னார்.

இனி அவற்றை ஓர்யாகமாகக்காட்டிமாறு.— 'கல்' என்றதால்- கீழே பீட பூஜைபண்ணி 'கடகம்' எனலாலதன்பேரில் கடம்வைத்து 'நீ' என்றபடி ஆசாயாபேரிலாவாழித்து 'தி' என்றபடி-அக்நிமுகத்திலாஹுதிசெய்து 'சேரோடை' எனலால்- கடத்தின்பேரில் தகடுவைத்து- 'மா' எனலால்- விபூதியந்தரம் பச்சத்திலெழுதி ஓசாரதியிலும் இந்த அறுவகை பரயோகங்களுயும்செய்யவேண்டுமென்றாகிறது. முனசொல்லியவிஷயத்திற்கெல்லாம் இவ்வறுவகை பரயோகங்களும் வேண்டிவைத்தான். இந்தசாரதி பதினெருநூற் செய்யவேண்டும். பரஹ்மணர்கள பதினைந்துபோ ஜும் செய்யவேண்டும். 'உதயம்' எனலால் - ஜன்மதிநத்திற்கும் - ச, எ, க0, இந்த திநங்களுக்கும்- உதயம்' எனலால்- பஞ்சாக்கூர, அஷ்டாக்கூர, சவாதசாக்கூர, காயத்திரியால், செய்யவேண்டிய ஷட்பரயோகங்களும், பின்பு- 'ராசி' எனலால் - ஜன்மலக்ஷந்தவிர- ராசிகள் (கக) கரும் 'ஏகாதசா' என்றபடி-ஏகாதசருத்ரங்களும் ௨- ௫- ௮- இந்ததிநங்களில் பாராயணமாததிரமும்; 'கோள' என்றதால்-நவகாஹங்கூட்டுக்கும் - 'நால்வா' என்றபடி - ௩- ௬- ௯- இந்ததிநங்களில் நாலு வேதபாராயணமாத்ரமுஞ்செய்யவேண்டும். நாலுகேநதர்களிலும் பரமோச்சக்ரஹங்கள் நாலவாசிப்பதா லவைகள் விசேஷதிநமென்றாயிற்று.

இந்த யந்தராராதந்திரகுரிய ருதவிஜாள் லக்ஷணம்.

“உதயராசிகோணாடிஸேகாதசாநாலவருசசரே” எனலால் - ‘உதயரா சிகோட்’ கு- மஹாயந்தரத்தின் ஆராதந்திரகு- ‘நாடில்’ பதநியுடன் குடும் பியாயிருப்பவரில்- ஏகாதசா (கக) வரும், ‘நாலவருசசரே’ நாலவருயர்ந்த வருமாகயிருக்கவேண்டுமெனுகிறது. உயர்ந்தவரெனலால் - நடுநிற்கும் நா னகு மஹாயந்தரம் ஆபித்தற்கு நான்குவகையாம். பரம்பாகவதாகளாக இரு கவேண்டுமெனுகிறது- இந்நாலவர் லக்ஷணம்.

பாகவதம்.

முதற்றன்மையர். மதமாகரிமுன்சொல்வந்தருள்கார கதையாநறவுணிகருததெரிபல் விதமாகுமவினைத்தொழிலவிட்டெழில்சேர் பதநாளுமவணங்நினர்பாகவதர்.

இரண்டாந்தன்மையர். அறைகின்றசராசரமயாவுமெழி னிறைநின்றஉருதகிருநேசமுறு மிறையென்றறிநின்றவிலங்குமுழைத் துறைகின்றவருத்தம்பாகவதர்.

மூன்றாம் தரத்தார். நிகரின்றிவளாநதநெடுத்திருமால் பகாநின்றநல்லனபுசெயப்பண்டையோர் புகொன்றியபுகுகொள்பேதையொன் றகமொன்றியவன்புரிநேகமருள்.

நான்காம் தரத்தார். அறமார்மனையாரொடுமன்புசெயுந் திறமாரொழின்மேவுநிராகளொடு மிறையொடுவண்யாமெமதென்பதற வுறைவோகருமுத்தம்பாகவதர்.

பொதுத் தன்மையர்.

‘முத்தரானவாபிரமமொன்றெனநனிமொழிவார் வித்தைசோதருமுளத்திறைவிராடிகனைநயப்பார பத்தரானவாபரமவான்மாவெனசசொலவார் பத்தியோபகவானெனவேனிபகர்வார்.

இத்தன்மையராகிய நான்குவித உபாஸையுள்ள பகதாகளே - ஜபத் துக்குரியனானலதோனற- ‘நாலவருசசரே’ என்றார்.

வினா.— இந்த யந்தரஸ்தாபநம்- வாலமீக்கொங்கேசொன்றார்.

விடை.— களஸயுஜாஸ-ஸ-ஸ-ஸெதெந வ-வெதுணாநித தெஜ

ஸா | யயாவரெண்ணெவாநாஃ சுதிதிவ-ஜுவாணிநா||

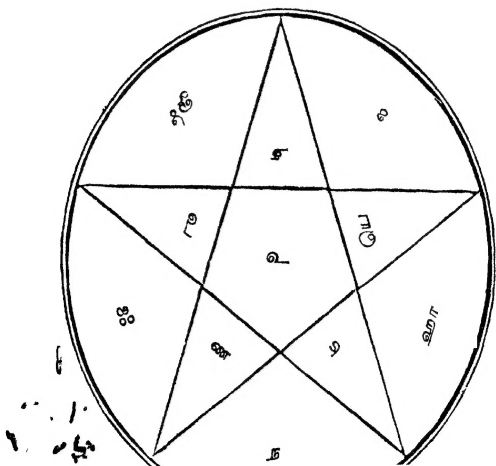
களஸயுஜா- தெந - வ-வெதுணாநிததெஜஸா-ஜுவாணிநா- வஜுவாணிநா- என்பயிரிசுத- ‘கள’ எனலால் - பூமிஸம்பநதமாநஸ்தாந மென்றும், ‘ஸயுஜா’ என்பதை- நடுக்குறையாய்- ‘ஸயித்யா’ என்கொ

ண்டு- ஜலந்தங்கிய ஸ்தாரமென்றும், 'தேந' என்றதால்- உனனிலே என முன்னிலையிலென்றும், 'சுபிததெஜஸாபு-தெருண்' எனலால்-ரூபத்திற்கு முக்யகுணம் அகநியென்றும், அகநிபுதரானுல எனலால்- அகநி புதராளாகிய பாவகனானவன் படபாமுகாக்கி, பவமாநன என்பவன் ஸூயனிடத்திலுறையும் அகநி, சுசி என்பவன்-பூமியினிடத்திலவழங்கும் அகநி, இந்த மூன்றகநிகளில்- பூமியினிடத்திலுறையும்- சுசி எனனும்சுநியினிடத்தென்பதுதோன்ற 'புத்ரேனாமித்தேஜஸா' எனமமசொனனா. இதனால் அகநியினிலே-எனமம் 'வரேண' எனலால்-வரணமெனகிற எழுத யோசக்யமானவெனததால்- தகடே முதலியவற்றினால்- 'வஜரபாணிநா' எனலால்- வஜரபாணியென்று விபூதிமுதலிய தூளவஸ்துக்களுக்கு - மந்தரவாத பந்துக்கடடின் ஸமகஞாநாமமாதலால்- தூளகளினாலென்றும். இந்தஆறுவகை ஸ்தாரங்களினாலும், மஹாயந்த ராஹஷ்டாநம் செயவாராகில் - 'யதாவரேண' எனலால் - எவவாராய் த்யாநிதது பூஜிக்கிறார்களோ - அவவாராயபேறடைவானென சொனனா.

வினா.— இந்த ஒருபாட்டில்வவளவுதாதபரிடம அடங்கியிருந்ததே-இது போன்றுளபாடல்- இதரநூல்களிலும் கேட்க விரும்புகிறேன்.

விடை.— இதுபோன்றவை அநேகம்நூலி லிருக்கின்றன. அவற்றை

கணபதிமஹாயந்தரம்

மஹாஸ்காந்தம்.

பிராயகா காப்பு

கடசகரச்செமமுகமைந்துளான்

சகடசகரத்தாமரைபாயகன்

அகடசக்கரவினமணியாயுறை

விகடசகரன்மெயப்பதம்போற்றுவாம்.

விளங்குகின்றபத்தக்ஷரம் தங்கியநல்லமுகமாகிய கோணங்க
ளின்முனைஐந்தனு ளிருபவனும - வண்டியினுந்நோ போன்றபதும்
யந்தரத்திற்கு - அதிசனும், நடுவிலிருப்பதாகிய - நேத்திரஸ்தாநத்தி
லாகத்தின் சிரோமணிபோல பிறது உருவுமாகின்றிருக்கும் விக
டசகரகணபதியின் மெயப்பதங்களை நமஸ்கரிப்போம் என்க.

பிராயகமாததியின் பொருட்டு பிரணவத்தை ஆகியாகக்கொ
ள்வது எவ்விடத்திலும் உரியதேயாம். “ஐந்துளான்” என்றதால்மேற
கூறிய பத்தக்ஷரங்களுள் - ஐந்தக்ஷரம் கடவுள்பெயரென்றும் - இந்த
ஐந்தெழுத்தும் உள்ளிருத்தலவேணிமென்றும் - ஏனையஐந்தனுள் -
மூன்று முதலிலும், இரண்டு ஈற்றிலும் இருத்தலவேணிமென்று மந்
த்ரசாஸ்தரம் கூறுகின்றது. முதலநிற்கும் மூன்றெழுத்துகளும் ஐம்
மஹா - நடுவில (நு) எழுத்துகளும் கணபதியே ஈற்றிலுள்ள (உ)
எழுத்துகளும் - நம - எனபவை. இங்ஙனம் பத்தக்ஷரங்கோயும் கு
ருமுகத்தில உயத்துணர்ந்துகொள்க. மேற்கூறிய பிறதுவடிவம் ஷக
ஸ்பாஷைகளிலுமுள்ள எல்லாவெழுத்துக்களுக்கும் ஆதாரமாதலால்
புன்றியமைபாதலக்ஷ்யமாம் இந்தயந்தரத்தை முறையாய் நன்குண
ர்ந்து அதிலுள்ள மஹாமந்தரமதுவை ஆத்ம த்யாநமாக விதிப்படிக்க
வோக்கும் உத்தமா எல்லாநன்மையையும் எண்ணியவாறு அடைவ
வொன்பதுகருதி - “மெயப்பதம்” என்றா. நமதுகம்பொனுங் கவிஞர்
பெருமான் கூறிய ஸ்ரீராமஜாதக கவிதையில் - “களிற்றான்” எனச்சி
றப்பித்தவிசேடமும் - பரணவத்தை ஒட்டியதெனக் காண்க. “அக
டசக்கு” என்பது - நடுசக்கு நேத்ரமெனக்கொண்டு - நடுவணதாகிய
உள்ளககண் எனலால் - அஜபாவர்ணமென்றாயிற்று. “அரவின்மணி”
என்பது - உபமேயத்தொகையாய் பிந்துவடிவாகியபிள்ளையார் சுழிக்கி
ஆயிற்று. தசாக்ஷரமென்பது தசகரமெனத்தொடைநோக்கியாயது.

இதனை முற்றும் உரைக்கிற பெருகுமாதலின் கூடியவனாயின
சுருக்கிக் கூறினம். சுபமஸது.

ஐந்தாவது உரை - முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭	௨௫	வீதி	விதி
௮	௩௦	ஸதானமா	ஸதாநமா
௧௧	௩௧	ஸதானம	ஸதாநம
௧௧	௨௧	இதனருதனு	இதன்கருதனு
௧௦	௧௦	ருடையி	ருடையி
௧௧	௧௫	பலதிநரு	பலத்திரு
௧௨	௨௬	உடனமுந்தி	உடனமுந்தி
௧௧	௩௧	சசதி	சந்தி
௧௩	௧௧	பாகத்தை	பாகத்தை
௧௧	௧௦	தென்ன	தென்ன
௨௦	௩௪	சோந்த	சோராத
௩௨	௨௩	உறுய	உறும
௩௩	௧௧	ரிடத்தில	ரிடத்தில

